

Sygn. akt *IV K 57/14*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSO Sławomir Lach

Protokolant – A. Z.

w obecności Prokuratora Grzegorza Popławskiego

po rozpoznaniu w dniach: 30 czerwca 2014 r., 16 lipca 2014 r., 20 sierpnia 2014 r., 15 września 2014 r., 10 października 2014 r., 31 października 2014 r., 28 listopada 2014 r., 9 stycznia 2015 r., 28 stycznia 2015 r., 23 lutego 2015 r., 23 marca 2015 r., 4 maja 2015 r., 10 czerwca 2015 r., 10 lipca 2015 r., 31 lipca 2015 r., 31 sierpnia 2015 r., 30 września 2015 r., 26 października 2015 r., 16 listopada 2015 r., 21 grudnia 2015 r., 29 stycznia 2016 r., 12 lutego 2016 r., 29 marca 2016 r., 29 kwietnia 2016 r., 5 maja 2016 r., 23 maja 2016 r.

sprawy:

I. M. C. (1), syna T. i R. z domu S.,

urodzonego (...). w B.,

oskarżonego o to, że:

1. (zarzut XIX aktu oskarżenia) w nocy z dnia 24 na 25 lutego 2010 r., w P. przy ulicy (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z A. F., T. W., D. D. (1) i K. D., poprzez zerwanie kabłąków dwóch klódek zabezpieczających kratę i wyważenie zamków w drzwiach, dostał się do wnętrza sklepu „(...)”, skąd zabrał w celu przywłaszczenia papierosy, pieniądze w kwocie 400 złotych, karty doładowujące do telefonów komórkowych, o łącznej wartości 14.000 złotych na szkodę R. M. (1) i J. T.,

tj. przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

2. (zarzut XX aktu oskarżenia) w dniu 10 marca 2010 r., w S., przy ulicy (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z K. D., D. D. (1), A. F., T. W. oraz nieustalonym mężczyzną, zabrał w celu przywłaszczenia torebkę z zawartością pieniędzy w kwocie 4.000 złotych oraz rękawiczki o łącznej wartości strat 4.005 złotych na szkodę H. D., przy czym sprawca spowodował upadek pokrzywdzonej w wyniku którego doznała ona obrażeń ciała w postaci stłuczenia lewego barku i żeber po stronie lewej, stłuczenia czwartego palca lewej ręki i drobną ranę lewego kciuka, skutkujące rozstrojem zdrowia na okres do 7 dni,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 2 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. zw. z art. 65 § 1 k.k.,

3. (zarzut XXI aktu oskarżenia) w dniu 24 marca 2010 r., w M. przy ulicy (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z A. F., T. W., D. D. (1) i K. D., poprzez wybite szyby w drzwiach wejściowych dostał się do wnętrza sklepu „(...)”, skąd zabrał w celu przywłaszczenia wyroby tytoniowe oraz alkoholowe o łącznej wartości 6.000 złotych na szkodę A. S. (1),

tj. przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

4. (zarzut XXII aktu oskarżenia) w dniu 26 marca 2010 r. w S., przy Placu (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z A. F., T. W., D. D. (1), Ł. P. i K. D., poprzez wybicie szyby w drzwiach wejściowych dostał się do wnętrza sklepu „(...)”, skąd zabrał w celu przywłaszczenia wyroby tytoniowe, słodczyce i drobne artykuły przemysłowe o łącznej wartości 7.662,72 złote na szkodę firmy „(...)” sp. z o.o. w K.,

tj. przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

5. (zarzut XXIII aktu oskarżenia) w nocy z dnia 20 na 21 kwietnia 2010 r., w P. przy ulicy (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z A. F., T. W., D. D. (1), K. D., poprzez rozbicie dwóch szyb zespolonych w drzwiach wejściowych o wartości 460 złotych na szkodę U. K. dostał się do wnętrza centrum handlowego „(...)”, a następnie po wyłamaniu rolety zabezpieczającej drzwi wejściowe do sklepu „(...)” oraz rozbiciu dwóch szyb zespolonych w drzwiach o łącznej wartości 768,90 złotych na szkodę J. M. (1), dostał się do jego wnętrza i dokonał kradzieży telewizora 7”, biletów autobusowych, papierosów, kart doładowujących oraz kart startowych do telefonów komórkowych, o łącznej wartości 56.526 złotych na szkodę J. M. (1),

tj. przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

6. (zarzut XXIV aktu oskarżenia) w nocy z dnia 28 na 29 kwietnia 2010 r., w K. przy ulicy (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z A. F., T. W., D. D. (1), Ł. P. i K. D., poprzez wybicie szyby w drzwiach wejściowych dostał się do wnętrza sklepu „(...)” skąd zabrał w celu przywłaszczenia wyroby tytoniowe oraz alkoholowe, karty telefoniczne i gotówkę o łącznej wartości 5.000 złotych na szkodę M. Ż.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

7. (zarzut XXV aktu oskarżenia) w nocy z dnia 28 na 29 kwietnia 2010 r., w K. przy ulicy (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z A. F., T. W., D. D. (1), Ł. P. i K. D., poprzez wybicie szyby w drzwiach wejściowych dostał się do wnętrza sklepu „(...)”, skąd zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 200 złotych oraz artykuły spożywcze i chemiczne o łącznej wartości 500 złotych na szkodę E. K.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

8. (zarzut XXVI aktu oskarżenia) w nocy z dnia 2 na 3 maja 2010 r., w M. przy ulicy (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z A. F., T. W., D. D. (1), Ł. P. i K. D., poprzez wybicie szyby w drzwiach wejściowych, dostał się do wnętrza sklepu „(...)” skąd zabrał w celu przywłaszczenia artykuły tytoniowe i alkoholowe o łącznej wartości 4.939,29 złotych na szkodę Gminnej Spółdzielni „(...)” w T.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

9. (zarzut XXVII aktu oskarżenia) w nocy z dnia 9 na 10 maja 2010 r., w M., na ulicy (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z A. F., T. W., D. D. (1), Ł. P. i K. D., poprzez wybicie szyby w drzwiach wejściowych, dostał się do wnętrza sklepu „(...)”, skąd zabrał w celu przywłaszczenia artykuły tytoniowe i alkoholowe o łącznej wartości 4.107,73 złotych na szkodę „(...)” sp. z o.o.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

10. (zarzut XXVIII aktu oskarżenia) w dniu 24 maja 2010 r., w T. przy ulicy (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw wspólnie i w porozumieniu z A. F., T. W., D. D. (1) i K. D., dokonał kradzieży torebki z portfelem zawierającym kartę bankomatową (...), dowód osobisty, przepustkę do zakładu pracy, pieniądze w

kwocie 50 złotych, telefonu komórkowego marki S. (...)o, okularów, kluczy, o łącznej wartości 500 złotych na szkodę B. W. (1),

tj. przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. i art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

11. (zarzut XXIX aktu oskarżenia) w dniu 31 maja 2010 r., w P. przy ulicy (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z D. D. (1) i K. D., po uprzednim wyłamaniu w poszyciu w dolnej części drzwi wejściowych, dostał się do wnętrza sklepu „(...)”, skąd zabrał w celu przywłaszczenia papierosy i wyroby alkoholowe o łącznej wartości 9.963,92 złotych na szkodę „(...)” sp. z o.o.,

tj. przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

II. A. F., syna A. i D. z domu (...),

urodzonego(...) w Ś.,

oskarżonego o to, że:

12. (zarzut XXX aktu oskarżenia) w nocy z dnia 24 na 25 lutego 2010 r., w P. przy ulicy (...), działając w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnienie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1), T. W., D. D. (1), i K. D., poprzez zerwanie kabłąków dwóch klódek zabezpieczających kratę i wyważenie zamków w drzwiach, dostał się do wnętrza sklepu „(...)”, skąd zabrał w celu przywłaszczenia papierosy, pieniądze w kwocie 400 złotych, karty doładowujące do telefonów komórkowych, o łącznej wartości 14.000 złotych na szkodę R. M. (1) i J. T., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ramach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 2 k.k., będąc uprzednio skazanym:

- wyrokiem Sadu Rejonowego w T. z dnia 25.05.1998 r., sygn. akt II K (...) za przestępstwo z art. 210 § 1 dk.k. i art. 158 § 1 dk.k. w zw. z art. 10 § 2 dk.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 25.12.1997 r. do dnia 16.07.1999 r.,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w T. z dnia 02.03.2005 r., sygn. akt IV K (...) za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 18.03.2002 r. do 28.03.2002 r., od dnia 10.05.2006r. do dnia 28.07.2006 r. i od dnia 01.09.2006 r. do dnia 02.12.2006 r.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.,

13. (zarzut XXXI aktu oskarżenia) w dniu 24 marca 2010 r., w M. przy ulicy (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1), T. W., D. D. (1), i K. D., poprzez wybicie szyby w drzwiach wejściowych dostał się do wnętrza sklepu „(...)”, skąd zabrał w celu przywłaszczenia wyroby tytoniowe oraz alkoholowe o łącznej wartości 6.000 złotych na szkodę A. S. (1), przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ramach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 2 k.k., będąc uprzednio skazanym:

- wyrokiem Sadu Rejonowego w T. z dnia 25.05.1998 r., sygn. akt II K (...) za przestępstwo z art. 210 § 1 dk.k. i art. 158 § 1 dk.k. w zw. z art. 10 § 2 dk.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 25.12.1997 r. do dnia 16.07.1999 r.,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w T. z dnia 02.03.2005 r., sygn. akt IV K (...) za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 18.03.2002 r. do 28.03.2002 r., od dnia 10.05.2006r. do dnia 28.07.2006 r. i od dnia 01.09.2006 r. do dnia 02.12.2006 r.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.,

14. (zarzut XXXII aktu oskarżenia) w dniu 26 marca 2010 r. w S., przy Placu (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1), T. W., D. D. (1), Ł. P. i K. D., poprzez wybicie szyby w drzwiach wejściowych dostał się do wnętrza sklepu „(...)”, skąd zabrał w celu przywłaszczenia wyroby tytoniowe, słodczyce i drobne artykuły przemysłowe o łącznej wartości 7.662,72 złote na szkodę firmy „(...)” sp. z o.o. w K., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ramach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 2 k.k., będąc uprzednio skazanym:

- wyrokiem Sadu Rejonowego w T. z dnia 25.05.1998 r., sygn. akt II K (...) za przestępstwo z art. 210 § 1 dk.k. i art. 158 § 1 dk.k. w zw. z art. 10 § 2 dk.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 25.12.1997 r. do dnia 16.07.1999 r.,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w T. z dnia 02.03.2005 r., sygn. akt IV K (...) za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 18.03.2002 r. do 28.03.2002 r., od dnia 10.05.2006r. do dnia 28.07.2006 r. i od dnia 01.09.2006 r. do dnia 02.12.2006 r.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.,

15. (zarzut XXXIII aktu oskarżenia) w nocy z dnia 20 na 21 kwietnia 2010 r., w P. przy ulicy (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1), T. W., D. D. (1), i K. D. poprzez rozbicie dwóch szyb zespolonych w drzwiach wejściowych o wartości 460 złotych na szkodę U. K. dostał się do wnętrza centrum handlowego „(...)”, a następnie po wyłamaniu rolety zabezpieczającej drzwi wejściowe do sklepu „(...)” oraz rozbiciu dwóch szyb zespolonych w drzwiach o łącznej wartości 768,90 złotych na szkodę J. M. (1), dostał się do jego wnętrza i dokonał kradzieży telewizora 7”, biletów autobusowych, papierosów, kart doładowujących oraz kart startowych do telefonów komórkowych, o łącznej wartości 56.526 złotych na szkodę J. M. (1), przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ramach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 2 k.k., będąc uprzednio skazanym:

- wyrokiem Sadu Rejonowego w T. z dnia 25.05.1998 r., sygn. akt II K (...) za przestępstwo z art. 210 § 1 dk.k. i art. 158 § 1 dk.k. w zw. z art. 10 § 2 dk.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 25.12.1997 r. do dnia 16.07.1999 r.,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w T. z dnia 02.03.2005 r., sygn. akt IV K (...) za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 18.03.2002 r. do 28.03.2002 r., od dnia 10.05.2006r. do dnia 28.07.2006 r. i od dnia 01.09.2006 r. do dnia 02.12.2006 r.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.,

16. (zarzut XXXIV aktu oskarżenia) w nocy z dnia 28 na 29 kwietnia 2010 r., w K. przy ulicy (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1), T. W., D. D. (1), Ł. P. i K. D., poprzez wybicie szyby w drzwiach wejściowych dostał się do wnętrza sklepu „(...)” skąd zabrał w celu przywłaszczenia wyroby tytoniowe oraz alkoholowe, karty telefoniczne i gotówkę o łącznej wartości 5.000 złotych na szkodę M. Ź., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ramach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 2 k.k., będąc uprzednio skazanym:

- wyrokiem Sadu Rejonowego w T. z dnia 25.05.1998 r., sygn. akt II K (...) za przestępstwo z art. 210 § 1 dk.k. i art. 158 § 1 dk.k. w zw. z art. 10 § 2 dk.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 25.12.1997 r. do dnia 16.07.1999 r.,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w T. z dnia 02.03.2005 r., sygn. akt IV K (...) za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 18.03.2002 r. do 28.03.2002 r., od dnia 10.05.2006r. do dnia 28.07.2006 r. i od dnia 01.09.2006 r. do dnia 02.12.2006 r.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.,

17. (zarzut XXXV aktu oskarżenia) w nocy z dnia 28 na 29 kwietnia 2010 r., w K. przy ulicy (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1), T. W., D. D. (1), Ł. P. i K. D., poprzez wybicie szyby w drzwiach wejściowych dostał się do wnętrza sklepu „(...)”, skąd zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 200 złotych oraz artykuły spożywcze i chemiczne o łącznej wartości 500 złotych na szkodę E. K., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ramach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 2 k.k., będąc uprzednio skazanym:

- wyrokiem Sadu Rejonowego w T. z dnia 25.05.1998 r., sygn. akt II K (...) za przestępstwo z art. 210 § 1 dk.k. i art. 158 § 1 dk.k. w zw. z art. 10 § 2 dk.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 25.12.1997 r. do dnia 16.07.1999 r.,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w T. z dnia 02.03.2005 r., sygn. akt IV K (...) za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 18.03.2002 r. do 28.03.2002 r., od dnia 10.05.2006r. do dnia 28.07.2006 r. i od dnia 01.09.2006 r. do dnia 02.12.2006 r.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.,

18. (zarzut XXXVI aktu oskarżenia) w nocy z dnia 2 na 3 maja 2010 r., w M. przy ulicy (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1), T. W., D. D. (1), Ł. P. i K. D., poprzez wybicie szyby w drzwiach wejściowych, dostał się do wnętrza sklepu „(...)” skąd zabrał w celu przywłaszczenia artykuły tytoniowe i alkoholowe o łącznej wartości 4.939,29 złotych na szkodę Gminnej Spółdzielni „(...)” w T., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ramach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 2 k.k., będąc uprzednio skazanym:

- wyrokiem Sadu Rejonowego w T. z dnia 25.05.1998 r., sygn. akt II K (...) za przestępstwo z art. 210 § 1 dk.k. i art. 158 § 1 dk.k. w zw. z art. 10 § 2 dk.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 25.12.1997 r. do dnia 16.07.1999 r.,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w T. z dnia 02.03.2005 r., sygn. akt IV K (...) za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 18.03.2002 r. do 28.03.2002 r., od dnia 10.05.2006r. do dnia 28.07.2006 r. i od dnia 01.09.2006 r. do dnia 02.12.2006 r.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.,

19. (zarzut XXXVII aktu oskarżenia) w nocy z dnia 9 na 10 maja 2010 r., w M., na ulicy (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1), T. W., D. D. (1), i K. D., poprzez wybicie szyby w drzwiach wejściowych, dostał się do wnętrza sklepu „(...)”, skąd zabrał w celu przywłaszczenia artykuły tytoniowe i alkoholowe o łącznej wartości 4.107,73 złotych na szkodę „(...)” sp. z o.o., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ramach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 2 k.k., będąc uprzednio skazanym:

- wyrokiem Sadu Rejonowego w T. z dnia 25.05.1998 r., sygn. akt II K (...) za przestępstwo z art. 210 § 1 dk.k. i art. 158 § 1 dk.k. w zw. z art. 10 § 2 dk.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 25.12.1997 r. do dnia 16.07.1999 r.,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w T. z dnia 02.03.2005 r., sygn. akt IV K (...) za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 18.03.2002 r. do 28.03.2002 r., od dnia 10.05.2006r. do dnia 28.07.2006 r. i od dnia 01.09.2006 r. do dnia 02.12.2006 r.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.,

20. (zarzut XXXVIII aktu oskarżenia) w dniu 24 maja 2010 r., w T. przy ulicy (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1), T. W., D. D. (1), i K. D., dokonał kradzieży torebki z portfelem zawierającym kartę bankomatową (...), dowód osobisty, przepustkę do zakładu pracy, pieniądze w kwocie 50 złotych, telefonu komórkowego marki S. (...)o, okularów, kluczy, o łącznej wartości 500 złotych na szkodę B. W. (1),

tj. przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. i art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

III. K. D., syna S. i G. z domu P.,

urodzonego (...), w K.,

oskarżonego o to, że:

21. (zarzut L aktu oskarżenia) w okresie od stycznia 2010 r. do dnia 14 czerwca 2010 r., w P. oraz innych miastach, wraz z M. C. (1), A. F., J. S. (1), S. T., D. D. (1), T. W. i Ł. P. brał udział w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw kradzieży i kradzieży z włamaniem,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.,

22. (zarzut LI aktu oskarżenia) w dniu 15 lutego 2010 r., w S., przy ulicy (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z T. W., M. C. (1), A. F., D. D. (1) oraz nieustalonym mężczyzną, zabrał w celu przywłaszczenia ortalionową torbę z zawartością pieniędzy w kwocie 1.030 złotych na szkodę K. B., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ramach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 1 k.k., będąc uprzednio skazanym:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 24.05.2006 r., sygn. akt II K (...), za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. przy zast. art. 64 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 01.05.2008 r. do dnia 14.01.2009 r.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

23. (zarzut LII aktu oskarżenia) w nocy z dnia 24 na 25 lutego 2010 r., w P. przy ulicy (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1), A. F., D. D. (1) i T. W., poprzez zerwanie kablaków dwóch klódek zabezpieczających kratę i wyważenie zamków w drzwiach, dostał się do wnętrza sklepu „(...)” skąd zabrał w celu przywłaszczenia papierosy, pieniądze w kwocie 400 złotych, karty doładowujące do telefonów komórkowych, o łącznej wartości 14.000 złotych na szkodę R. M. (1) i J. T., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ramach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 1 k.k., będąc uprzednio skazanym:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 24.05.2006 r., sygn. akt II K (...), za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. przy zast. art. 64 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 01.05.2008 r. do dnia 14.01.2009 r.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

24. (zarzut LIII aktu oskarżenia) w dniu 9 marca 2010 r., w B., przy ulicy (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z T. W., A. F., M. C. (1), J. S. (1) oraz W. M., po uprzednim wybiciu młotem szyby w drzwiach wejściowych do kiosku (...) dokonał kradzieży papierosów wartości 300 złotych na szkodę (...) S.A., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ramach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 1 k.k., będąc uprzednio skazanym:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 24.05.2006 r., sygn. akt II K (...), za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. przy zast. art. 64 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 01.05.2008 r. do dnia 14.01.2009 r.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

25. (zarzut LIV aktu oskarżenia) w dniu 10 marca 2010 r., w S., przy ulicy (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z T. W., M. C. (1), A. F., D. D. (1) oraz niestaloną mężczyzną, zabrał w celu przywłaszczenia torebkę z zawartością pieniędzy w kwocie 4.000 złotych oraz rękawiczki o łącznej wartości strat 4.005 złotych na szkodę H. D., przy czym sprawca spowodował upadek pokrzywdzonej w wyniku którego doznała ona obrażeń ciała w postaci stłuczenia lewego barku i żeber po stronie lewej, stłuczenia czwartego palca lewej ręki i drobną ranę lewego kciuka, skutkujące rozstrojem zdrowia na okres do 7 dni, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ramach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 1 k.k., będąc uprzednio skazanym:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 24.05.2006 r., sygn. akt II K (...), za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. przy zast. art. 64 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 01.05.2008 r. do dnia 14.01.2009 r.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 2 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

26. (zarzut LV aktu oskarżenia) w nocy z dnia 10 na 11 marca 2010 r., w P. przy ulicy (...) działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z T. W., A. F., D. D. (1), J. S. (1), M. C. (1), oraz M. K. (1), dokonał włamania do lokalu (...), gdzie po uprzednim wybiciu szyby w oknie wystawowym wartości 524,11 złotych z wnętrza lokalu, dokonał kradzieży dwóch automatów do gier o niskich wygranych (...) o numerze (...) z zawartością gotówki w kwocie 3.207 złotych oraz „(...)” o numerze (...) z zawartością gotówki w kwocie 3.293 złotych, które to automaty następnie zostały porzucone w uszkodzonym stanie, powodując straty w kwocie 24.250 złotych na szkodę „(...)” sp. z o.o. z siedzibą w W. oddział S. ul. (...) oraz w kwocie 2.774,11 złotych na szkodę A. W. (1), przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ramach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 1 k.k., będąc uprzednio skazanym:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 24.05.2006 r., sygn. akt II K (...), za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. przy zast. art. 64 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 01.05.2008 r. do dnia 14.01.2009 r.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

27. (zarzut LVI aktu oskarżenia) w dniu 24 marca 2010 r., w M. przy ulicy (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1), A. F., D. D. (1) i T. W. poprzez wybicie szyby w drzwiach wejściowych dostał się do wnętrza sklepu „(...)”, skąd zabrał w celu przywłaszczenia wyroby tytoniowe oraz alkoholowe o łącznej wartości 6.000 złotych na szkodę A. S. (1), przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ramach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 1 k.k., będąc uprzednio skazanym:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 24.05.2006 r., sygn. akt II K (...), za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. przy zast. art. 64 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 01.05.2008 r. do dnia 14.01.2009 r.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

28. (zarzut LVII aktu oskarżenia) w dniu 26 marca 2010 r. w S., przy Placu (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1), A. F., D. D. (1), Ł. P. i T. W., poprzez wybicie szyby w drzwiach wejściowych dostał się do wnętrza sklepu „(...)”, skąd zabrał w celu przywłaszczenia wyroby tytoniowe, słodczyce i drobne artykuły przemysłowe o łącznej wartości 7.662,72 złote na szkodę firmy „(...)” sp. z o.o. w K., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ramach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 1 k.k., będąc uprzednio skazanym:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 24.05.2006 r., sygn. akt II K (...), za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. przy zast. art. 64 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 01.05.2008 r. do dnia 14.01.2009 r.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

29. (zarzut LVIII aktu oskarżenia) w nocy z dnia 20 na 21 kwietnia 2010 r., w P. przy ulicy (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1), A. F., D. D. (1) i T. W., poprzez rozbicie dwóch szyb zespolonych w drzwiach wejściowych o wartości 460 złotych na szkodę U. K. dostał się do wnętrza centrum handlowego „(...)”, a następnie po wyłamaniu rolety zabezpieczającej drzwi wejściowe do sklepu „(...)” oraz rozbiciu dwóch szyb zespolonych w drzwiach o łącznej wartości 768,90 złotych na szkodę J. M. (1), dostał się do jego wnętrza i dokonał kradzieży telewizora 7”, biletów autobusowych, papierosów, kart doładowujących oraz kart startowych do telefonów komórkowych, o łącznej wartości 56.526 złotych na szkodę J. M. (1), przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ramach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 1 k.k., będąc uprzednio skazanym:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 24.05.2006 r., sygn. akt II K (...), za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. przy zast. art. 64 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 01.05.2008 r. do dnia 14.01.2009 r.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

30. (zarzut LIX aktu oskarżenia) w nocy z dnia 28 na 29 kwietnia 2010 r., w K. przy ulicy (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1), A. F., D. D. (1) Ł. P. i T. W., poprzez wybicie szyby w drzwiach wejściowych dostał się do wnętrza sklepu „(...)” skąd zabrał w celu przywłaszczenia wyroby tytoniowe oraz alkoholowe, karty telefoniczne i gotówkę o łącznej wartości 5.000 złotych na szkodę M. Ż., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ramach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 1 k.k., będąc uprzednio skazanym:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 24.05.2006 r., sygn. akt II K (...), za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. przy zast. art. 64 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 01.05.2008 r. do dnia 14.01.2009 r.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

31. (zarzut LX aktu oskarżenia) w nocy z dnia 28 na 29 kwietnia 2010 r., w K. przy ulicy (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1), A. F., D. D. (1), Ł. P. i T. W., poprzez wybicie szyby w drzwiach wejściowych dostał się do wnętrza sklepu „(...)”, skąd zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 200 złotych oraz artykuły spożywcze i chemiczne o łącznej wartości 500 złotych na szkodę E. K.,

przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ramach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 1 k.k., będąc uprzednio skazanym:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 24.05.2006 r., sygn. akt II K (...), za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. przy zast. art. 64 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 01.05.2008 r. do dnia 14.01.2009 r.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

32. (zarzut LXI aktu oskarżenia) w nocy z dnia 2 na 3 maja 2010 r., w M. przy ulicy (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1), A. F., D. D. (1), Ł. P. i T. W., poprzez wybicie szyby w drzwiach wejściowych, dostał się do wnętrza sklepu „(...)” skąd zabrał w celu przywłaszczenia artykuły tytoniowe i alkoholowe o łącznej wartości 4.939,29 złotych na szkodę Gminnej Spółdzielni „(...)” w T., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ramach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 1 k.k., będąc uprzednio skazanym:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 24.05.2006 r., sygn. akt II K (...), za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. przy zast. art. 64 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 01.05.2008 r. do dnia 14.01.2009 r.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

33. (zarzut LXII aktu oskarżenia) w nocy z dnia 9 na 10 maja 2010 r., w M., na ulicy (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1), A. F., D. D. (1) i T. W., poprzez wybicie szyby w drzwiach wejściowych, dostał się do wnętrza sklepu „(...)” skąd zabrał w celu przywłaszczenia artykuły tytoniowe i alkoholowe o łącznej wartości 4.107,73 złotych na szkodę „(...)” sp. z o.o., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ramach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 1 k.k., będąc uprzednio skazanym:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 24.05.2006 r., sygn. akt II K (...), za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. przy zast. art. 64 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 01.05.2008 r. do dnia 14.01.2009 r.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

34. (zarzut LXIII aktu oskarżenia) w dniu 24 maja 2010 r., w T. przy ulicy (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1), A. F., D. D. (1) i T. W., dokonał kradzieży torebki z portfelem zawierającym kartę bankomatową (...), dowód osobisty, przepustkę do zakładu pracy, pieniądze w kwocie 50 złotych, telefonu komórkowego marki S. (...)o, okularów, kluczy, o łącznej wartości 500 złotych na szkodę B. W. (1), przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ramach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 1 k.k., będąc uprzednio skazanym:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 24.05.2006 r., sygn. akt II K (...), za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. przy zast. art. 64 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 01.05.2008 r. do dnia 14.01.2009 r.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. i art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

35. (zarzut LXIV aktu oskarżenia) w dniu 31 maja 2010 r., w P. przy ulicy (...) działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z D. D. (1) i M. C. (1), po uprzednim wyłamaniu poszycia w dolnej części drzwi wejściowych, dostał się do wnętrza sklepu „(...)”, skąd zabrał w celu przywłaszczenia papierosy i wyroby alkoholowe o łącznej wartości 9.963,92 złotych na szkodę (...) sp z o.o., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ramach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 1 k.k., będąc uprzednio skazanym:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 24.05.2006 r., sygn. akt II K (...), za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. przy zast. art. 64 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 01.05.2008 r. do dnia 14.01.2009 r.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

IV. Ł. P., syna A. i M. z domu P.,

urodzonego (...), w Ś.,

oskarżonego o to, że:

36. (zarzut LXV aktu oskarżenia) w okresie od stycznia 2010 r. do dnia 14 czerwca 2010 r., w P. oraz innych miastach, wraz z M. C. (1), A. F., J. S. (1), S. T., K. D., T. W. i D. D. (1) brał udział w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw kradzieży i kradzieży z włamaniem,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.,

37. (zarzut LXVI aktu oskarżenia) w dniu 26 marca 2010 r., w S., przy placu (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z A. F., T. W., M. C. (1), D. D. (1) i K. D., poprzez wybicie szyby w drzwiach wejściowych dostał się do wnętrza sklepu „(...)”, skąd zabrał w celu przywłaszczenia wyroby tytoniowe, słodczyce i drobne artykuły przemysłowe o łącznej wartości 7.662,72 złotych na szkodę firmy „(...)” sp. z o.o. w K.,

tj. przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

38. (zarzut LXVII aktu oskarżenia) w nocy z dnia 28 na 29 kwietnia 2010 r., w K. przy ulicy (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z A. F., T. W., M. C. (1), D. D. (1) i K. D., poprzez wybicie szyby w drzwiach wejściowych dostał się do wnętrza sklepu „(...)”, skąd zabrał w celu przywłaszczenia wyroby tytoniowe oraz alkoholowe, karty telefoniczne i gotówkę o łącznej wartości 5.000 złotych na szkodę M. Ż.,

tj. przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

39. (zarzut LXVIII aktu oskarżenia) w nocy z dnia 28 na 29 kwietnia 2010 r., w K. przy ulicy (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z A. F., T. W., M. C. (1), K. D. i D. D. (1), poprzez wybicie szyby w drzwiach wejściowych dostał się do wnętrza sklepu „(...)”, skąd zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 200 złotych oraz artykuły spożywcze i chemiczne o łącznej wartości 500 złotych na szkodę E. K.,

tj. przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

40. (zarzut LXIX aktu oskarżenia) w nocy z dnia 2 na 3 maja 2010 r., w M. przy ulicy (...), działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z A. F., T. W., M. C. (1), D. D. (1) i K. D., poprzez wybicie szyby w drzwiach wejściowych, dostał się do wnętrza sklepu „(...)”, skąd zabrał w celu przywłaszczenia artykuły tytoniowe i alkoholowe o łącznej wartości 4.939,29 złotych na szkodę Gminnej Spółdzielni „(...)” w T.,

tj. przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

o r z e k a

1. uznaje oskarżonego ***M. C. (1)*** za winnego popełnienia czynów, opisanych w pkt 1., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9. i 11. części wstępnej wyroku przyjmując, iż działał w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności,

zaś w wypadku czynu opisanego w pkt 11. części wstępnej wyroku eliminuje z opisu czynu działanie wspólnie i w porozumieniu z K. D., to jest przestępstw z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. każde

i za to na mocy art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. przy zast. art. 91 § 1 k.k. skazuje go na jedną karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. uznaje oskarżonego **M. C. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt 2. części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 2 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

i za to na mocy art. 278 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

3. uznaje oskarżonego **M. C. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt 10. części wstępnej wyroku ustalając, iż działał wspólnie i w porozumieniu A. F., D. D. (1) i inną ustaloną osobą, to jest przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. i art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

i za to na mocy art. 278 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazuje go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

4. na mocy art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. łączy orzeczone wyżej kary pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu **M. C. (1)** karę łączną **4 (czterech) lat pozbawienia wolności**;

5. uznaje oskarżonego **A. F.** za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18. i 19. części wstępnej wyroku przyjmując, iż działał w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności, to jest przestępstw z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 2 k.k. każde

i za to na mocy art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. przy zast. art. 91 § 1 k.k. skazuje go na jedną karę 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

6. uznaje oskarżonego **A. F.** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt 20. części wstępnej wyroku ustalając, iż działał wspólnie i w porozumieniu z M. C. (1), D. D. (1) i inną ustaloną osobą oraz przyjmując, iż czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 1 k.k., będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w T. z dnia 02.03.2005 r., sygn. akt IV K (...) za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 18.03.2002 r. do dnia 28.03.2002 r., od dnia 10.05.2006r. do dnia 28.07.2006 r. i od dnia 01.09.2006 r. do dnia 02.12.2006 r., to jest przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. i art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k.

i za to na mocy art. 278 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

7. na mocy art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. łączy orzeczone wyżej kary pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu **A. F.** karę łączną **5 (pięciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności;

8. uznaje oskarżonego **K. D.** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt 21. części wstępnej wyroku, ustalając, iż czynu tego dopuścił się w okresie od stycznia 2010 r. do dnia 20 maja 2010 r., to jest przestępstwa z art. 258 § 1 k.k.

i za to na mocy art. 258 § 1 k.k. skazuje go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

9. uznaje oskarżonego **K. D.** za winnego popełnienia czynu, opisanego w pkt 22. części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k.

i za to na mocy art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

10. uznaje oskarżonego **K. D.** za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt 23., 24., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32. i 33. części wstępnej wyroku przyjmując, iż działał w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności, to jest przestępstw z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. każde

i za to na mocy art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. przy zast. art. 91 § 1 k.k. skazuje go na jedną karę 3 (trzech) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

11. uznaje oskarżonego **K. D.** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt 25. części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k.

i za to na mocy art. 278 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazuje go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

12. na mocy art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. łączy orzeczone wyżej kary pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu **K. D.** karę łączną **4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności;

13. uniewinnia oskarżonego **K. D.** od popełnienia czynu opisanego w punkcie 34. części wstępnej wyroku, to jest czynu z art. 278 § 1 k.k. i art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k., zaś kosztami procesu w tym zakresie obciąża Skarb Państwa;

14. uniewinnia oskarżonego **K. D.** od popełnienia czynu opisanego w punkcie 35. części wstępnej wyroku, to jest czynu z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k., zaś kosztami procesu w tym zakresie obciąża Skarb Państwa;

15. uznaje oskarżonego **Ł. P.** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt 36. części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 258 § 1 k.k.

i za to na mocy art. 258 § 1 k.k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

16. uznaje oskarżonego **Ł. P.** za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt 37., 38., 39., i 40. części wstępnej wyroku przyjmując, iż działał w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności, to jest przestępstw z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. każde

i za to na mocy art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. przy zast. art. 91 § 1 k.k. skazuje go na jedną karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

17. na mocy art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. łączy orzeczone wyżej kary pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu **Ł. P.** karę łączną **3 (trzech) lat** pozbawienia wolności;

18. na mocy art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec:

- oskarżonych **M. C. (1) i K. D.** obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę solidarnie na rzecz H. D. kwoty 4.005 zł (cztery tysiące pięć złotych),

- oskarżonych **M. C. (1), A. F., K. D. i Ł. P.** obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę solidarnie na rzecz M. Ż. kwoty 5.000 (pięć tysięcy złotych);

19. na mocy art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek metalowego łomu o długości 0,6 m zapisanego pod nr 15/11 księgi przechowywania przedmiotów tut. Sądu

20. na mocy art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz:

- adw. M. W. kwotę 3.240 zł (trzy tysiące dwieście czterdzieści złotych) plus 23% VAT łącznie 3.985,20 zł (trzy tysiące dziewięćset osiemdziesiąt pięć złotych i dwadzieścia groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu M. C. z urzędu;

- adw. P. D. kwotę 4.200 zł (cztery tysiące dwieście złotych) plus 23% VAT łącznie 5.166 zł (pięć tysięcy sto sześćdziesiąt sześć złotych) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu A. F. z urzędu;

- adw. T. L. kwotę 11.160 zł (jedenaście tysięcy sto sześćdziesiąt złotych) plus 23% VAT łącznie 13.726,80 zł (trzydzieści tysięcy siedemset dwadzieścia sześć złotych i osiemdziesiąt groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu K. D. z urzędu;

- adw. R. D. kwotę 11.040 zł (jedenaście tysięcy czterdzieści złotych) plus 23% VAT łącznie 13.579,20 zł (trzydzieści tysięcy pięćset siedemdziesiąt dziewięć złotych i dwadzieścia groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu Ł. P. z urzędu;

21. na zasadzie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt IV K 57/14

UZASADNIENIE

STAN FAKTYCZNY

Na podstawie materiału ujawnionego na rozprawie Sąd ustalił poniższy stan faktyczny:

Grupa przestępcza

Czyn I

dotyczący przestępstw zarzucanych oskarżonym:

- K. D. - zarzut L aktu oskarżenia,

- Ł. P. - zarzut LXV aktu oskarżenia.

W okresie od stycznia 2010 r. do dnia 14 czerwca 2010 r. w P. i innych miejscowościach, funkcjonowała zorganizowana grupa przestępcza, w skład której wchodził oskarżony M. C. (1), oskarżony A. F., T. W., którzy stanowili jej kolegialne przywództwo, a także J. S. (1), D. D. (1), S. T., Ł. P. oraz oskarżony K. D..

(Dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego Ł. P. k. 1189-1191, 1251-1253, 1256-1257, 1748v-1749, 3040; wyjaśnienia świadka D. D. (1) k. 813-816, 825-829, 830-833, 837-839, 1258-1260, 1265-1266, 1267-1268, 1746, 2024-2029, 2046-2054; wyjaśnienia świadka J. S. (1) k. 66-69, 71-72, 783-784; zeznania świadka S. T. k. 186-189, 538-539, 577, 578, 579, 704-706, 3440-3441)

Członkowie grupy zorganizowani byli na dwóch poziomach. Pierwszy z nich, do którego należeli oskarżony M. C. (1), oskarżony A. F. i T. W., zajmował się między innymi pozyskiwaniem osób do popełniania przestępstw, ustalaniem konkretnych celów działania grupy, planowaniem akcji przestępczych, organizowaniem narzędzi, podziałem zadań w trakcie działań przestępczych, sprzedażą i podziałem łupów, organizacją pomocy prawnej dla zatrzymanych członków grupy. Drugi poziom, w skład którego wchodził J. S. (1), D. D. (1), oskarżony Ł. P. oraz oskarżony K. D., podporządkowany był kolegialnemu przywództwu powyższych osób i wykonywał ich polecenia.

(Dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego Ł. P. k. 1189-1191, 1251-1253, 1256-1257, 1748v-1749, 3040; wyjaśnienia świadka D. D. (1) k. 813-816, 825-829, 830-833, 837-839, 1258-1260, 1265-1266, 1267-1268, 1746, 2024-2029, 2046-2054; wyjaśnienia świadka J. S. (1) k. 66-69, 71-72, 783-784; zeznania świadka S. T. k. 186-189, 538-539, 577, 578, 579, 704-706, 3440-3441; analiza połączeń telefonicznych k. 749-781)

Celem grupy było popełnianie przestępstw kradzieży z włamaniem oraz kradzieży. Grupa specjalizowała się głównie we włamaniach do sklepów oraz lokali gastronomicznych, a także w okradaniu osób podejmujących z banku większą gotówkę. Oskarżeni A. F. wraz z M. C. (1), oraz T. W. i innymi osobami w różnych konfiguracjach osobowych obserwowali w banku osoby, które dokonywały wypłat gotówki w kasie banku. W momencie kiedy zaobserwowali, iż ktoś pobiera większą gotówkę telefonicznie sms-em dawali znać osobom, które czekały na zewnątrz banku, jak wygląda osoba wypłacająca i za tą osobą wychodzili z banku i szli w przeciwnym kierunku niż ich ofiara. Osoba czekająca na zewnątrz najczęściej był to D. D. (1) lub nieustalony młody chłopak, z uwagi na to, że szybko biegali, podbiegała i wyrywała wskazanej osobie torebkę z zawartością, w tym między innymi gotówką.

(Dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego Ł. P. k. 1189-1191, 1251-1253, 1256-1257, 1748v-1749, 3040; wyjaśnienia świadka D. D. (1) k. 813-816, 825-829, 830-833, 837-839, 1258-1260, 1265-1266, 1267-1268, 1746, 2024-2029, 2046-2054; wyjaśnienia świadka J. S. (1) k. 66-69, 71-72, 783-784; zeznania świadka S. T. k. 186-189, 538-539, 577, 578, 579, 704-706, 3440-3441; analiza połączeń telefonicznych k. 749-781)

Część pieniędzy uzyskana ze sprzedaży łupów była gromadzona, na wypadek, gdyby któryś z członków grupy potrzebował pomocy prawnej. Fundusze te wykorzystane zostały między innymi wtedy gdy aresztowano J. S. (1). Występujące powiązania psychologiczne i wzajemne wsparcie pomiędzy członkami grupy, uwidocznione zostało w zachowaniu oskarżonych K. D. i M. C. (1), którzy po wyjściu J. S. (1) z aresztu przyjechali po niego i odwieźli go do domu. W okresie przynależności do grupy J. S. (1) po zatrzymaniu w dniu 29 stycznia 2010 r. przez Policję ukrywał współsprawców zdarzenia, jednocześnie członków grupy (wyjaśnienia J. S. (1) k. 23-24, 27-29 t. I). Członkowie grupy prowadzili wspólne życie towarzyskie. Wspólnie spożywali alkohol i rozmawiali o popełnionych przestępstwach.

(Dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego Ł. P. k. 1189-1191, 1251-1253, 1256-1257, 1748v-1749, 3040; wyjaśnienia świadka D. D. (1) k. 813-816, 825-829, 830-833, 837-839, 1258-1260, 1265-1266, 1267-1268, 1746, 2024-2029, 2046-2054; wyjaśnienia świadka J. S. (1) k. 66-69, 71-72, 783-784; zeznania świadka S. T. k. 186-189, 538-539, 577, 578, 579, 704-706, 3440-3441; analiza połączeń telefonicznych k. 749-781; protokół zatrzymania J. S. (1) k. 12)

Członkowie grupy spotykali się między innymi w mieszkaniu, w którym mieszkał J. S. (1), a które należało do S. Z. (1), a także w mieszkaniu oskarżonego Ł. P., z którym mieszkał oskarżony K. D.. W tych mieszkaniach omawiali niejednokrotnie planowane kradzieże, ustalali role poszczególnych członków grupy.

(Dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego Ł. P. k. 1189-1191, 1251-1253, 1256-1257, 1748v-1749, 3040; wyjaśnienia świadka D. D. (1) k. 813-816, 825-829, 830-833, 837-839, 1258-1260, 1265-1266, 1267-1268, 1746, 2024-2029, 2046-2054; wyjaśnienia świadka J. S. (1) k. 66-69, 71-72, 783-784; zeznania świadka S. T. k. 186-189, 538-539, 577, 578, 579, 704-706, 3440-3441; analiza połączeń telefonicznych k. 749-781)

Grupę przestępczą cechowała trwałość, która przejawiała się między innymi w cykliczności akcji przestępczych oraz utrudnioną możliwością wystąpienia z grupy i zaprzestania działalności przestępczej przez poszczególnych jej członków. Grupa we wskazanym powyżej okresie dopuściła się szeregu przestępstw, w tym opisanych poniżej, a objętych aktem oskarżenia w niniejszej sprawie.

(Dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego Ł. P. k. 1189-1191, 1251-1253, 1256-1257, 1748v-1749, 3040; wyjaśnienia świadka D. D. (1) k. 813-816, 825-829, 830-833, 837-839, 1258-1260, 1265-1266, 1267-1268, 1746, 2024-2029, 2046-2054; wyjaśnienia świadka J. S. (1) k. 66-69, 71-72, 783-784; zeznania świadka S. T. k. 186-189, 538-539, 577, 578, 579, 704-706, 3440-3441; analiza połączeń telefonicznych k. 749-781)

Działalność grupy została zakończona w związku z zatrzymaniami oskarżonego A. F., oskarżonego M. C. (1) i T. W. w dniu 14 czerwca 2010 r. i zastosowaniem tymczasowego aresztu.

(Dowód: protokół zatrzymania oskarżonego M. C. (1) k. 205, protokół zatrzymania T. W. k. 212; protokół zatrzymania oskarżonego A. F. k. 221)

Oskarżony A. F., oskarżony M. C. (1) i T. W. zostali prawomocnie skazani za udział w zorganizowanej grupie przestępczej wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 13 stycznia 2014 r. sygn. akt IV K (...), który został utrzymany w mocy odpowiednio wyrokiem Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 19 stycznia 2015 r. sygn. akt II AKa (...) co do oskarżonego M. C. (1) i T. W., oraz wyrokiem Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 14 marca 2016 r. sygn. akt II AKa (...) co do oskarżonego A. F..

Podczas przeszukania mieszkania oskarżonego A. F. zatrzymano wiele kart SIM i starterów do telefonów komórkowych.

(Dowód: protokół przeszukania k. 217-220)

Przestępstwa popełnione

w ramach zorganizowanej grupy przestępczej

Czyn II

dotyczący przestępstwa zarzucanego oskarżonemu:

- K. D. - zarzut LI aktu oskarżenia.

Oskarżony A. F. skontaktował się telefonicznie z D. D. (1), informując go, że na drugi dzień będzie robota inna niż dotychczas, nie chciał jednak wyjaśnić o co chodzi. Na drugi dzień 15 lutego 2010 r. oskarżony A. F., oskarżony M. C. (1) i T. W. przyjechali po D. D. (1) i razem udali się do W., gdzie dołączył do nich oskarżony K. D. i nieustalony młody chłopak. Wówczas ustalono, że dojdzie do kradzieży na tzw. wyrwę. Samochodem udali się do S. do Banku (...) przy ul. (...). Na miejscu D. D. (1), oskarżony K. D. i nieustalony młody chłopak udali się na przystanek autobusowy naprzeciwko banku, zaś pozostali na zmianę wchodzili do banku i obserwowali osoby wypłacające gotówkę. Oskarżony K. D. i D. D. (1) mieli za zadanie odwracanie uwagi, gdyby coś poszło niezgodnie z planem.

(Dowód: wyjaśnienia świadka D. D. (1) k. 813-816, 825-829, 830-833, 837-839, 1258-1260, 1265-1266, 1267-1268, 1746, 2024-2029, 2046-2054)

Tego dnia pokrzywdzona K. B. udała się pieszo do Banku (...) w celu wypłaty gotówki. Około godziny 12.00 weszła do banku, w którym było kilku klientów, oraz oskarżeni M. C. (1) i A. F., którzy siedzieli na kanapie i rozglądali się. Pokrzywdzona K. B. ustawiła się na końcu kolejki, w której czekała około 30 minut aż została obsłużona. Za pokrzywdzoną w kolejce ustawiła się starsza osoba. Stojąc w kolejce pokrzywdzona K. B. zauważyła, iż na kanapie w banku siedzieli oskarżeni M. C. (1) i A. F. i obserwowali ludzi stojących w kolejce, oni sami nie mieli zajętego miejsca w kolejce. Pokrzywdzona K. B. podjęła z banku gotówkę w wysokości 1.000 złotych. Pieniądze schowała do torebki na dwóch uchwytach, którą miała zawieszoną na lewym ramieniu, dowód osobisty schowała do kieszeni i udała się do wyjścia. Wychodząc w drzwiach banku zatrzymała się dopinając torebkę, zaś oskarżeni M. C. (1) i A. F. w tym samym czasie podnieśli się z kanapy i wyszli z banku mijając pokrzywdzoną w drzwiach. Wcześniej poinformowali telefonicznie oskarżonego K. D. którą osobę wytypowali do kradzieży. Pokrzywdzona po wyjściu z banku zeszła schodami i udała się w stronę przejścia dla pieszych, na które weszła z zamiarem przejścia na drugą stronę ulicy. Z drugiej strony ulicy z przystanku autobusowego na przejście wszedł nieustalony młody chłopak, który gdy mijał się z pokrzywdzoną na środku jezdni złapał za torebkę pokrzywdzonej i wyszarpał ją z jej ręk. Pokrzywdzona mocno trzymała swoją torebkę, przez co w wyniku szarpnięcia przewróciła się na jezdnię. Sprawca w międzyczasie już zdołał zbiec. Wówczas pod pozorem pomocy podszedł do pokrzywdzonej oskarżony K. D. i pomógł jej przejść z powrotem na chodnik, po czym oddalił się z miejsca zdarzenia. W torebce oprócz podjętej z banku kwoty 1.000 złotych znajdował się portfel z zawartością 30 złotych, łącznie w wyrwanej torbie znajdowała się kwota 1.030 złotych. Później wszyscy napastnicy spotkali się na parkingu, na którym był już inny podstawiony samochód dla oskarżonego A. F., oskarżonego M. C. (1) i T. W.. Oni też ze sobą zabrali skradzioną torebkę. Pozostali wrócili tym samochodem,

którym przyjechali na miejsce zdarzenia. Torebka wraz zawartością została później odzyskana przez pokrzywdzoną, brakowało jednak pieniędzy.

(Dowód: wyjaśnienia świadka D. D. (1) k. 813-816, 825-829, 830-833, 837-839, 1258-1260, 1265-1266, 1267-1268, 1746, 2024-2029, 2046-2054; wyjaśnienia świadka J. S. (1) k. 66-69, 71-72, 783-784; zeznania świadka K. B. k. 613-614, 624-625, 674-675, 676-677, 678-679, 680-681, 682-684, 1821-1822, 3079-3081; zeznania świadka T. M. k. 667-668, 1974, 2054, 2158-2159, 3082 ; protokół oględzin płyty CD z nagraniem monitoringiem i materiał poglądowy k. 622-623,2301-2305)

Oskarżony A. F. (zarzut XII), oskarżony M. C. (1) (zarzut VI) zostali prawomocnie skazani za kradzież na szkodę K. B. wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 13 stycznia 2014 r. sygn. akt IV K (...), który został utrzymany w mocy odpowiednio wyrokiem Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 19 stycznia 2015 r. sygn. akt II AKa (...) co do oskarżonego M. C. (1), oraz wyrokiem Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 14 marca 2016 r. sygn. akt II AKa (...) co do oskarżonego A. F..

Oskarżony D. D. (1) (zarzut V) został prawomocnie skazany za kradzież na szkodę K. B. wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 3 lutego 2012 r. sygn. akt IV K (...) (k. 2000-2002).

Postępowanie w sprawie T. W. (zarzut XXXIX) zostało wyłączone do odrębnego rozpoznania i przekazane do Sądu Rejonowego w T..

Czyn III

dotyczący przestępstw zarzucanych oskarżonym:

- M. C. (1) - zarzut XIX aktu oskarżenia,

- A. F. - zarzut XXX aktu oskarżenia,

- K. D. - zarzut LII aktu oskarżenia.

W dniu 25 lutego 2010 r. skontaktowano się z D. D. (1) i kazano mu by przyszedł wieczorem na parking w W.. D. D. (1) domyślał się, że chodzi o kolejne włamanie. Pojechał autobusem w umówione miejsce. Po chwili na parking przyjechały dwa samochody, biały bus transporter, którym kierował oskarżony M. C. (1) i biały O. (...). Oskarżony M. C. (1) przekazał kluczyk z busa D. D. (1), mówiąc, że za chwilę zadzwoni, po czym wsiadł do O. i odjechał. Po chwili zadzwonił oskarżony K. D. i powiedział, że około godziny 12.00 D. D. (1) ma podjechać pod sklep (...) w P..

(Dowód: wyjaśnienia świadka D. D. (1) k. 813-816, 825-829, 830-833, 837-839, 1258-1260, 1265-1266, 1267-1268, 1746, 2024-2029, 2046-2054; wyjaśnienia świadka J. S. (1) k. 66-69, 71-72, 783-784; protokół oględzin miejsca k. 892-894; protokół odtworzenia płyty CD k. 911-916)

D. D. (1) o omówionej godzinie podjechał pod sklep (...) w P. przy ulicy (...) i zauważył jak dwie zamaskowane osoby zrywają kłódki zabezpieczające kratę sklepu, a następnie wyważają drzwi wejściowe. Obaj sprawcy weszli do środka i zaczęli wynosić towar i ładować go do busa. W trakcie włamania D. D. (1) miał przez cały czas kontakt telefoniczny z oskarżonym A. F. lub T. W.. Po załadowaniu D. D. (1) pojechał w stronę K., gdzie w lesie zostawił busa i wrócił stamtąd O. (...). D. D. (1) pozostawił samochód w B. na placu (...) i stamtąd wrócił taksówką do P.. Następnego dnia telefonicznie skontaktował się z D. D. (1) oskarżony A. F., który kazał mu przyjść po pieniądze za włamanie. W tym celu na dworcu autobusowym D. D. (1) spotkał się z oskarżonym K. D., który przekazał mu 700 złotych i zabrał kluczyki od O..

(Dowód: wyjaśnienia świadka D. D. (1) k. 813-816, 825-829, 830-833, 837-839, 1258-1260, 1265-1266, 1267-1268, 1746, 2024-2029, 2046-2054; wyjaśnienia świadka J. S. (1) k. 66-69, 71-72, 783-784; zeznania świadka A. T. k. 890-891, 1827; zeznania świadka R. M. (1) k. 905-906, 2146; zeznania świadka A. W. (2) k. 907-908, 1827; protokół oględzin miejsca k. 892-894; protokół odtworzenia płyty CD k. 911-916)

W wyniku włamania dokonano zaboru w celu przywłaszczenia papierosów, pieniędzy w kwocie 400 złotych, kart doładowujących do telefonów komórkowych, o łącznej wartości 14.000 złotych na szkodę R. M. (1) i J. T..

(Dowód: wyjaśnienia świadka D. D. (1) k. 813-816, 825-829, 830-833, 837-839, 1258-1260, 1265-1266, 1267-1268, 1746, 2024-2029, 2046-2054; wyjaśnienia świadka J. S. (1) k. 66-69, 71-72, 783-784; zeznania świadka A. T. k. 890-891, 1827; zeznania świadka R. M. (1) k. 905-906, 2146; zeznania świadka A. W. (2) k. 907-908, 1827; protokół oględzin miejsca k. 892-894; protokół odtworzenia płyty CD k. 911-916)

Oskarżony D. D. (1) (zarzut VI) został prawomocnie skazany za kradzież z włamaniem do sklepu (...) na szkodę R. M. (1) i J. T. wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 3 lutego 2012 r. sygn. akt IV K (...) (k. 2000-2002).

Postępowanie w sprawie T. W. zostało wyłączone do odrębnego rozpoznania i przekazane do Sądu Rejonowego w T..

Czyn IV

dotyczący przestępstwa zarzucanego oskarżonemu:

- K. D. - zarzut LIII aktu oskarżenia.

Kilka dni po opuszczeniu przez J. S. (1) aresztu śledczego skontaktowali się z nim oskarżony A. F., oskarżony M. C. (1) i T. W. i kazali mu oddać pieniądze wyłożone na adwokata, dlatego J. S. (2) zgodził się dokonać kolejnego włamania zaplanowanego przez oskarżonych. Miało to być włamanie do kiosku w B. przy ul. (...). Wieczorem 9 marca 2010r., na ul. (...) w P. na J. S. (1) czekał oskarżony K. D. i W. M. w wynajętym białym dostawczym samochodzie, typu V.. W drugim samochodzie czekali oskarżony A. F., oskarżony M. C. (1) i T. W.. Wszyscy wspólnie pojechali do B. pod kiosk, do którego mieli się włamać. Pasażerowie obu samochodów kontaktowali się ze sobą telefonicznie. Oskarżony A. F., oskarżony M. C. (1) i T. W. obstawiali ulicę na wypadek gdyby pojawiła się policja. Gdy oskarżeni dali znać J. S. (1) i W. M., że mogą zaczynać wówczas oni wysiedli z samochodu którym przyjechali i poszli do kiosku. Tam W. M. wybił szybę w drzwiach kiosku i wspólnie z J. S. (1) weszli do środka. Oskarżony K. D. został na zewnątrz, obserwując czy nie nadjeżdża policja. Z kiosku J. S. (1) i W. M. zabrali papierosy o wartości 300 złotych, które pakowali do poszewki. J. S. (1) pakował papierosy do poszewki trzymanej przez W. M., zabierając je spod lady. W momencie, gdy wychodzili z kiosku nadeszli policjanci. J. S. (2) i oskarżony K. D. zdołali uciec, policjanci zaś zatrzymali W. M..

(Dowód: wyjaśnienia świadka J. S. (1) k. 66-69, 71-72, 783-784; zeznania świadka I. D. k. 588-591, 1621-1623, 1934-1935; zeznania świadka R. W. k. 593v-594, 1935; zeznania świadka A. G. k. 595-596, 604-605, 1821, 1861-1862; częściowo wyjaśnienia świadka W. M. k. 597-598, 600-601, 602-603, 1975-1976, 3401; protokół zatrzymania W. M. k. 170; protokół oględzin miejsca włamania i odpis tego protokołu k. 589v-591, 592-593)

A. F. (zarzut X), **M. C. (1)** (zarzut IV) i **T. W.** (zarzut XVIII) zostali prawomocnie skazani za kradzież z włamaniem do kiosku (...) na szkodę (...) S.A. wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 13 stycznia 2014 r. sygn. akt IV K (...), który został utrzymany w mocy odpowiednio wyrokiem Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 19 stycznia 2015 r. sygn. akt II AKa (...) co do oskarżonych M. C. (1) i T. W., oraz wyrokiem Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 14 marca 2016 r. sygn. akt II AKa (...) co do oskarżonego A. F..

J. S. (1) (zarzut II) został prawomocnie skazany za kradzież z włamaniem do kiosku (...) na szkodę (...) S.A. wyrokiem Sądu Rejonowego w T. z dnia 8 lipca 2011 r. sygn. akt VI K (...) (k. 2335).

Za udział w powyższym przestępstwie W. M. skazany został prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 15 października 2010 r. sygn. akt VIII K (...).

Czyn V

dotyczący przestępstwa zarzucanego oskarżonemu:

- K. D. - zarzut LV aktu oskarżenia.

Kilka dni później do J. S. (1) zadzwonił oskarżony A. F., mówiąc, iż trzeba dokonać kolejnego włamania, ponieważ trzeba zebrać pieniądze na adwokata dla W. M., który został zatrzymany po włamaniu do kiosku w B.. J. S. (1) początkowo nie zgodził się na udział w kolejnym włamaniu, wówczas oskarżony A. F. rozłączył się i chwilę później zadzwonił oskarżony T. W. mówiąc J. S. (1), że jeżeli nie podejmie się tej roboty to będzie musiał do końca dnia oddać oskarżonym 1.500 złotych. J. S. (1) zgodził się wówczas wziąć udział w planowanym włamaniu i przekazał o nim informację D. D. (1). J. S. (1) o szczegółach włamania dowiedział się w mieszkaniu oskarżonego Ł. P. od oskarżonego A. F., oskarżonego M. C. (1) i T. W..

W nocy z 10 na 11 marca 2010 r. po sygnale od pozostałych D. D. (1) podjechał samochodem typu V., który wcześniej odebrał z parkingu w Ś., pod dom oskarżonego Ł. P., gdzie czekali na niego J. S. (1), oskarżony K. D. i M. K. (1) ps. G. (...) i wspólnie oprócz Ł. P. pojechali pod lokal M. w P.. W tym czasie oskarżony A. F., T. W. i oskarżony M. C. (1) byli w drugim samochodzie, z którego obserwowali lokal i to oni dali znać, kiedy należy wejść do lokalu. Gdy J. S. (1), oskarżony K. D. i M. K. (1) dostali sygnał od oskarżonych, że mogą wchodzić do lokalu, oskarżony K. D. wybił wówczas szybę do lokalu i razem z M. K. (1) weszli do środka. J. S. (1) czekał przy samochodzie, a D. D. (1) siedział za kierownicą. Oskarżony K. D. i M. K. (1) razem wynosili automaty do gier z lokalu, zaś J. S. (1) pomagał załadować je do samochodu. Dokonano kradzieży dwóch automatów do gier o niskich wygranych B. H. o numerze (...) z zawartością gotówki w kwocie 3.207 złotych oraz M. o numerze (...) z zawartością gotówki w kwocie 3.293 złote. Po załadowaniu maszyn do samochodu dostawczego, wspólnie pojechali do lasu gdzie wymienili się samochodami z oskarżonym A. F., T. W. i oskarżonym M. C. (1), którzy wsiedli do V. i odjechali, zaś D. D. (1) i pozostałe osoby przesiadli się do samochodu prowadzonego wcześniej przez oskarżonego M. C. (1) i pojechali do domu. Skradzione automaty zostały następnie porzucone w uszkodzonym stanie i opróżnione ze znajdujących się w nich pieniędzy, czym spowodowano straty w kwocie 24.250 złotych na szkodę (...) Sp. z o.o. w W. oraz w kwocie 2.774,11 złote na szkodę A. W. (1).

(Dowód: wyjaśnienia świadka D. D. (1) k. 813-816, 825-829, 830-833, 837-839, 1258-1260, 1265-1266, 1267-1268, 1746, 2024-2029, 2046-2054; wyjaśnienia świadka J. S. (1) k. 66-69, 71-72, 783-784; zeznania świadka T. K. k. 125-127, 2209-2210; zeznania świadka R. S. k. 140-141, 162, 1777; zeznania świadka A. W. (1) k. 151, 163, 1950-1951; częściowo zeznania świadka M. K. (1) k. 198, 2246; zeznania świadka D. K. k. 192-193, 2145; protokół oględzin miejsca k. 130-132; materiał poglądowy k. 134-138; protokół oględzin automatów do gier i materiał poglądowy k. 146-150; protokół oględzin i materiał poglądowy k. 157-160; pokwitowanie k. 161; faktura VAT k. 162)

Oskarżony A. F. (zarzut XI), oskarżony M. C. (1) (zarzut V) i T. W. (zarzut XIX) zostali prawomocnie skazani za kradzież z włamaniem do lokalu M. na szkodę A. W. (1) wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 13 stycznia 2014 r. sygn. akt IV K (...), który został utrzymany w mocy odpowiednio wyrokiem Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 19 stycznia 2015 r. sygn. akt II AKa (...) co do oskarżonego M. C. (1) i T. W., oraz wyrokiem Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 14 marca 2016 r. sygn. akt II AKa (...) co do oskarżonego A. F..

D. D. (1) (zarzut VIII) został prawomocnie skazany za kradzież z włamaniem do lokalu M. na szkodę A. W. (1) wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 3 lutego 2012 r. sygn. akt IV K (...) (k. 2000-2002).

J. S. (1) (zarzut LXX) został prawomocnie skazany za kradzież z włamaniem do lokalu M. na szkodę A. W. (1) wyrokiem Sądu Rejonowego w T. z dnia 6 kwietnia 2012 r. sygn. akt VI K (...) (k. 2336).

M. K. (1) (zarzut XXIV) został prawomocnie skazany za kradzież z włamaniem do lokalu M. na szkodę A. W. (1) wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 13 października 2011 r. sygn. akt IV K (...).

Czyn VI

dotyczący przestępstw zarzucanych oskarżonym:

- M. C. (1) - zarzut XX aktu oskarżenia,

- K. D. - zarzut LIV aktu oskarżenia.

W dniu 10 marca 2010 r. oskarżony A. F., oskarżony M. C. (1) i T. W., oskarżony K. D. oraz D. D. (1) i nieustalony młody chłopak udali się do S. do Banku (...) przy ul. (...) w S.. Na miejscu D. D. (1), oskarżony K. D. i nieustalony młody chłopak udali się na przystanek autobusowy naprzeciwko banku, zaś pozostali na zmianę wchodzili do banku i obserwowali osoby wypłacające gotówkę aby wytypować ofiarę. Oskarżony K. D. i D. D. (1) mieli za zadanie odwracanie uwagi, gdyby coś poszło niezgodnie z planem.

Tego dnia pokrzywdzona H. D. udała się do baku (...) przy ul. (...) w S., aby podjąć gotówkę w wysokości 4.000 złotych, którą zamierzała przeznaczyć na srebrne wesele syna. Po odebraniu w kasie pieniędzy włożyła je do torby materiałowej z zamkiem błyskawicznym, w torbie miała jeszcze rękawiczki wartości 5 złotych. Przez cały czas pokrzywdzona H. D. była obserwowana przez oskarżonego A. F. i T. W.. Uwagę na oskarżonego i jego kolegę zwróciła pokrzywdzonej H. D. kasjerka, która dyskretnie dała jej znać, że na kanapie siedzą osoby, które obserwują klientów. Pokrzywdzona zabrała pieniądze i wyszła z banku, chwilę przed pokrzywdzoną z banku wyszli oskarżony A. F. i T. W.. Pokrzywdzona H. D. prosto z banku nie widząc w pobliżu niczego niepokojącego przeszła kilka metrów w kierunku przystanku, który znajdował się na drugiej stronie ulicy. Gdy weszła na jezdnię podbiegł do niej nieustalony młody chłopak zaczął wrywać pokrzywdzonej torebkę, której pasek miała okręcony na nadgarstku co spowodowało upadek pokrzywdzonej. Jednocześnie z napastnikiem podbiegł oskarżony K. D., który pod pozorem pomocy pokrzywdzonej wspólnie z nieustalonym młodym chłopakiem zdołał wyrwać H. D. torbę i zbiec z miejsca zdarzenia. W wyniku upadku H. D. doznała obrażeń ciała w postaci stłuczenia lewego barku i żeber po stronie lewej, stłuczenia czwartego palca lewej ręki i drobną ranę lewego kciuka, skutkujące rozstrojem zdrowia na okres do 7 dni.

(Dowód: wyjaśnienia świadka D. D. (1) k. 813-816, 825-829, 830-833, 837-839, 1258-1260, 1265-1266, 1267-1268, 1746, 2024-2029, 2046-2054; wyjaśnienia świadka J. S. (1) k. 66-69, 71-72, 783-784; zeznania świadka H. D. 632-633, 685-687, 688-689, 690-691, 692-693, 694-695, 696-698, 1823-1825, k. 56-57 z akt o sygn. II Ko 91/15; zeznania świadka A. J. k. 652-653, 2096-2097, 3299; zeznania świadka T. M. k. 667-668, 1974, 2054, 2158-2159; protokoły okazania 685-687, 688-689, 690-691, 692-693, 694-695, 696-698; karta informacyjna szpitala k. 636; opinia sądowo- lekarska k. 639v; protokół zatrzymania rzeczy k. 641-643 protokół oględzin nagrania na płycie CD i materiał poglądowy k. 643-645, 2287-2292; protokół zatrzymania rzeczy k. 649-651; protokół oględzin nagrania na płycie CD i materiał poglądowy k. 654-657, 2293-2299; dokumentacja medyczna pokrzywdzonej H. D. k. 662-663; opinia sądowo- lekarska dot. H. D. k.664v)

Oskarżony A. F. (zarzut XIII) został prawomocnie skazany za kradzież na szkodę H. D. wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 13 stycznia 2014 r. sygn. akt IV K (...), który został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 14 marca 2016 r. sygn. akt II AKa (...).

D. D. (1) (zarzut VII) został prawomocnie skazany za kradzież na szkodę H. D. wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 3 lutego 2012 r. sygn. akt IV K (...) (k. 2000-2002).

Postępowanie w sprawie T. W. (zarzut XLI) zostało wyłączone do odrębnego rozpoznania i przekazane do Sądu rejonowego w T..

Czyn VII

dotyczący przestępstw zarzucanych oskarżonym:

- M. C. (1) - zarzut XXI aktu oskarżenia,

- A. F. - zarzut XXXI aktu oskarżenia,

- K. D. - zarzut LVI aktu oskarżenia.

W dniu 24 marca 2010 r. pod wieczór zadzwoniono do D. D. (1) i kazano mu by przyszedł na parking w W.. Na miejsce D. D. (1) dojechał autobusem, był tam około godziny 21.00. Na parkingu w białym busie transporterze czekali na niego już oskarżony M. C. (1) (kierowca), oskarżony A. F., T. W. i oskarżony K. D.. Później w nocy wszyscy pojechali do M. przy ulicy (...), gdzie zamierzali dokonać włamania do sklepu (...). Zaparkowali pojazd około 300 metrów od sklepu. W samochodzie jako kierowca pozostał oskarżony M. C. (1). D. D. (1) stał w pobliżu sklepu i obserwował okolicę. Oskarżony A. F. i T. W. stali również na czatach. Do sklepu włamał się oskarżony K. D., który wybił szybę w drzwiach wejściowych. Gdy wszedł do środka, to po chwili załączył się alarm. Oskarżony K. D. mimo to pakował do poszewki, którą trzymał D. D. (1), papierosy. W tym czasie w oknie pobliskiego domu pojawił się mężczyzna, którzy zaczął K. na sprawców, wówczas uciekli oni do busa, w którym byli już pozostali sprawcy działający wspólnie i w porozumieniu. Wszyscy odjechali do T., skąd D. D. (1) udał się następnie do domu. Następnego dnia po telefonie od oskarżonego A. F. D. D. (1) udał się na dworzec, gdzie oskarżony K. D. przekazał mu pieniądze w kwocie 400 złotych za włamanie. W wyniku włamania dokonano zaboru wyrobów tytoniowych oraz alkoholu o łącznej wartości 6.000 złotych na szkodę A. S. (1).

(Dowód: wyjaśnienia świadka D. D. (1) k. 813-816, 825-829, 830-833, 837-839, 1258-1260, 1265-1266, 1267-1268, 1746, 2024-2029, 2046-2054; zeznania świadka A. S. (1) k. 1089-1090, 1102-1103, 2044-2045; protokół oględzin miejsca zdarzenia k. 1093-1094)

D. D. (1) (zarzut IX) został prawomocnie skazany za kradzież z włamaniem do sklepu (...) na szkodę A. S. (1) wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 3 lutego 2012 r. sygn. akt IV K (...) (k. 2000-2002).

Postępowanie w sprawie T. W. (zarzut XLII) zostało wyłączone do odrębnego rozpoznania i przekazane do Sądu Rejonowego w T..

Czyn VIII

dotyczący przestępstw zarzucanych oskarżonym:

- M. C. (1) - zarzut XXII aktu oskarżenia,
- A. F. - zarzut XXXII aktu oskarżenia,
- K. D. - zarzut LVII aktu oskarżenia,
- Ł. P. - zarzut LXVI aktu oskarżenia.

W dniu w dniu 26 marca 2010 r. około godziny 22.00 do D. D. (1) zadzwonił oskarżony K. D. i kazał mu przyjść na S. Osiedle w P. po samochód. D. D. (1) udał się w umówione miejsce, gdy doszedł zauważył, że jest już zaparkowany biały P. (...), w który siedzieli oskarżony K. D. i oskarżony Ł. P.. Oskarżony K. D. kazał D. D. (1) usiąść za kierownicą i jechać za białym O. (...), który czekał na nich dwa bloki dalej. W samochodzie tym byli oskarżony A. F., oskarżony M. C. (1) i T. W.. W czasie drogi oskarżony K. D. powiedział, że sklep do włamania jest już wytypowany i właśnie tam jadą. Na miejscu w S. przy placu (...) już po godzinie 24.00 D. D. (1) zaparkował samochód obok sklepu (...). W tym czasie oskarżony A. F., oskarżony M. C. (1) i T. W. pojechali sprawdzić okolicę, czy nie ma w pobliżu Policji i po około dwóch minutach oskarżony M. C. (1) telefonicznie dał sygnał do włamania. Oskarżony Ł. P. i oskarżony K. D. zamaskowani wyszli z samochodu, a następnie oskarżony K. D. młotem wybił szybę w drzwiach wejściowych do sklepu. W tym czasie D. D. (1) siedział w samochodzie za kierownicą i rozmawiał przez telefon z pozostałymi. Oskarżony Ł. P. i oskarżony K. D. weszli do środka i zaczęli pakować wyroby tytoniowe, słodczyce i drobne artykuły przemysłowe do poszewki o łącznej wartości 7.662,72 złote na szkodę firmy (...) Sp. z o.o. w K.. W trakcie włamania załączył się alarm, co sprawiło że pobliscy mieszkańcy zawiadomili Policję i obserwowali działania sprawców. Po chwili sprawcy wrócili do samochodu i wszyscy odjechali w kierunku P.. Po kilku kilometrach otrzymali telefon, aby zjechać na pobocze, wówczas podjechali do nich O. (...) oskarżony A. F., oskarżony M. C. (1) i T. W. i zabrali skradziony towar ze sklepu. D. D. (1) i pozostali

wrócili do P. na (...) Osiedle, gdzie zostawili samochód, a kluczek zabrał oskarżony K. D., po czym rozdzielili się. Na następnego dzień D. D. (1) od oskarżonego Ł. P. otrzymał kwotę 700 złotych za włamanie.

(Dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego Ł. P. k. 1189-1191, 1251-1253, 1256-1257, 1748v-1749, 3040; wyjaśnienia świadka D. D. (1) k. 813-816, 825-829, 830-833, 837-839, 1258-1260, 1265-1266, 1267-1268, 1746, 2024-2029, 2046-2054; zeznania świadka L. M. 1207-1208, 1869; zeznania świadka M. M. (2) k. 1216, 1916; zeznania świadka S. M. k. 1220; zeznania świadka M. Ł. (1) k. 1214-1215, 1915; protokół oględzin miejsca zdarzenia wraz z dokumentacją fotograficzną k. 1202-1205; protokół inwentaryzacji k. 1221-1231)

D. D. (1) (zarzut X) został prawomocnie skazany za kradzież z włamaniem do sklepu (...) na szkodę (...) Sp. z o.o. w K. wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 3 lutego 2012 r. sygn. akt IV K (...) (k. 2000-2002).

Postępowanie w sprawie T. W. (zarzut XLIII) zostało wyłączone do odrębnego rozpoznania i przekazane do Sądu Rejonowego w T..

Czyn IX

dotyczący przestępstw zarzucanych oskarżonym:

- M. C. (1) - zarzut XXIII aktu oskarżenia,
- A. F. - zarzut XXXIII aktu oskarżenia,
- K. D. - zarzut LVIII aktu oskarżenia.

W nocy z 20 na 21 kwietnia 2010 r. zadzwoniono pod wieczór do D. D. (1) i umówiono się z nim na parking samochodowy w W.. Na miejsce D. D. (1) dojechał autobusem, był tam około godziny 22.00. Na parking w O. (...) czekali na niego już oskarżony M. C. (1) (kierowca), oskarżony A. F., T. W., zaś w busie czekał oskarżony K. D.. D. D. (1) miał wsiąść do busa jako kierowca. Czekać na sygnał od pasażerów O. (...) oskarżony K. D. powiedział D. D. (1) o planowanym przestępstwie. Po około godzinie, gdy uzyskali sygnał, pojechali do P. na ulicę (...) pod pawilon handlowy. Oskarżony K. D. wyszedł z busa i poprzez rozbicie dwóch szyb zespolonych w drzwiach wejściowych o wartości 460 złotych na szkodę U. K., dostał się do wnętrza centrum handlowego (...). W tym czasie okolice obserwowali oskarżony A. F., T. W., oskarżony M. C. (1), którzy mając telefoniczny kontakt z D. D. (1), który siedział za kierownicą z włączonym silnikiem, informowali go, że wszystko jest w porządku. Oskarżony K. D. w tym czasie w pasażu handlowym dokonał włamania rolety zabezpieczającej drzwi wejściowe do sklepu (...) oraz rozbił dwie szyby zespolone w drzwiach o łącznej wartości 768,90 złotych na szkodę J. M. (1), po czym dostał się do jego wnętrza, skąd dokonał kradzieży telewizora 7 cali, biletów autobusowych, papierosów, kart doładowujących oraz kart startowych do telefonów komórkowych, o łącznej wartości 56.526 złotych na szkodę J. M. (1). Oskarżony K. D. kilkakrotnie prznosił zrabowane przedmioty do pojazdu, zaś na końcu zapakował je w poszewkę i wrzucił do auta i sam wskoczył. Następnie sprawcy odjechali w kierunku B. o czym poinformowali oskarżonego A. F. i pozostałych. Oskarżony K. D. miał rękę we krwi, gdyż skaleczył się wybijając szybę w drzwiach. W trakcie drogi dołączyli do nich O. (...) oskarżony A. F., oskarżony M. C. (1) i T. W.. Wszyscy wjechali do lasu w okolicach zalewu w Ś. i tam przepakowali łupy do O.. Z kolei D. D. (1) i oskarżony K. D. busem pojechali do W., gdzie go zostawili i osobno wrócili taksówkami do P.. Następnego dnia oskarżony K. D. przekazał pod blokiem D. D. (1) kwotę 800 złotych za włamanie.

(Dowód: wyjaśnienia świadka D. D. (1) k. 813-816, 825-829, 830-833, 837-839, 1258-1260, 1265-1266, 1267-1268, 1746, 2024-2029, 2046-2054; zeznania świadka J. M. (1) k. 843-844, 960, 1826; zeznania świadka A. S. (2) k. 859, 1826; zeznania świadka U. K. k. 875, 1826-1827; protokół oględzin miejsca wraz z dokumentacją fotograficzną k. 847-851; faktury Vat k. 861-866; protokół zatrzymania rzeczy - płyta CD k. 868-871; protokół odtworzenia płyty CD k. 878)

D. D. (1) (zarzut XII) został prawomocnie skazany za kradzież z włamaniem do centrum handlowego (...) i Sklepu (...) na szkodę U. K. i J. M. (2) wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 3 lutego 2012 r. sygn. akt IV K (...) (k. 2000-2002).

Postępowanie w sprawie T. W. (zarzut XLIV) zostało wyłączone do odrębnego rozpoznania i przekazane do Sądu Rejonowego w T..

Czyn X

dotyczący przestępstw zarzucanych oskarżonym:

- M. C. (1) - zarzut XXIV i XXV aktu oskarżenia,
- A. F. - zarzut XXXIV i XXXV aktu oskarżenia,
- K. D. - zarzut LIX i LX aktu oskarżenia,
- Ł. P. - zarzut LXVII i LXVIII aktu oskarżenia.

Po kilku dniach w nocy z dnia 28 na 29 kwietnia 2010 r. z D. D. (1) ponownie skontaktował się telefonicznie oskarżony K. D. i umówił spotkanie na 22.00 na parkingu w W.. Gdy na miejsce przyjechał D. D. (1), czekał już na niego ten sam bus, który został wykorzystany do poprzedniego włamania do pawilonu handlowego. W środku siedzieli oskarżony K. D. i oskarżony Ł. P.. W drugim aucie byli oskarżony M. C. (1) (kierowca), oskarżony A. F. i T. W.. D. D. (1) wsiadł do busa jako kierowca i na polecenie oskarżonego K. D. jechał za O. (...). Oskarżony K. D. podczas jazdy instruuował D. D. (1) gdzie będzie miał zaraz skręcić. W końcu podjechali pod dwa sklepy spożywcze (...) i (...) usytuowane w K. przy ulicy (...). D. D. (1) zaparkował busa po środku między dwoma sklepami i przez cały czas utrzymywał kontakt telefoniczny z oskarżonym M. C. (1), oskarżonym A. F., którzy stali na czatach i obserwowali okolicę. Gdy poinformowali oni D. D. (1), że jest bezpiecznie, ten przekazał tę informację oskarżonemu K. D. i oskarżonemu Ł. P.. Obaj zamaskowani w kominiarkach z założonymi rękawiczkami wyszli z busa i najpierw podlecieli do sklepu (...), gdzie oskarżony K. D. młotem wybił szybę w drzwiach wejściowych, po czym obaj weszli do środka. Oskarżony Ł. P. ładował do poszewki artykuły spożywcze i chemiczne, a także dokonał zaboru pieniędzy w kwocie 200 złotych na szkodę E. K., wszystko o łącznej wartości 500 złotych. W tym czasie oskarżony K. D. udał się obok do sklepu (...) i młotem wybił szybę w drzwiach, po czym wszedł do środka, gdzie do swoje poszewki ładował wyroby tytoniowe oraz alkoholowe, karty telefoniczne, a także zabrał gotówkę, wszystko o łącznej wartości 5.000 złotych na szkodę M. Ż.. W pewnym momencie D. D. (1) zauważył, jak z balkonu krzyczy na nich jakaś kobieta, zaś ulicą przejechało czerwone B., którym jechał funkcjonariusz Policji P. S.. Gdy zorientował się on, że jest włamanie do sklepów zawrócił, wówczas D. D. (1) krzyknął do pozostałych by uciekać. Oskarżony K. D. wrzucił do samochodu swoją poszewkę i wskoczył do środka, zaś oskarżony Ł. P. gdy wskakiwał do busa to rozdarł poszewkę, z której wysypały się praktycznie wszystkie skradzione papierosy. Oskarżeni K. D. i Ł. P. zaczęli jej wrzucać do busa, po czym odjechali z miejsca zdarzenia. Przez cały czas jechało za nimi czerwone B.. O pościgu D. D. (1) poinformował oskarżonego M. C. (1). Po chwili O. (...) na szosie wyprzedził B. wjechał pomiędzy nie, a busa. O. (...) zjechał na środek jezdni i blokował w ten sposób B., umożliwiając ucieczkę busowi. D. D. (1) po pewnym czasie wjechał busem do lasu i zgasił światła, chcąc się w ten sposób ukryć. B. i O. (...) minęły busa, jednak po pewnym czasie oskarżony M. C. (1) zadzwonił do D. D. (1) i kazał mu uciekać, gdyż B. zawróciło i wjeżdża w drogę, w której się ukryli. Kazał mu go staranować i jechać dalej. Gdy B. się zbliżało, wówczas D. D. (1) włączył silni, załączył światła i z całą prędkością ruszył na niego, spychając B. do rowu. Po przejechaniu kilku kilometrów w busie zabrakło paliwa, D. D. (1) wjechał do lasu i skontaktował się z oskarżonym M. C. (1), który po chwili przyjechał O. (...) wraz z oskarżonym A. F. i T. W.. Na leśnej drodze O. (...) się zawiesił i został urwany przedni zderzak. D. D. (1), oskarżony K. D. i oskarżony Ł. P., cały skradziony z obu sklepów towar przeladowali do O. (...), którego udało się następnie wyciągnąć i oskarżeni odjechali. Pozostali czekali w busie kilka godzin, aż ponownie z paliwem przyjechał oskarżony M. C. (1). Następnie wszyscy pojechali do W., gdzie zostawili busa, D. D. (1) autobusem wrócił do P., zaś pozostali pojechali O. (...). Dwa dni później D. D. (1) otrzymał od oskarżonego Ł. P. jedynie kwotę 200 złotych za włamania, co miało wynikać z kosztów jakie zostały poniesione w związku ze zdarzeniem.

(Dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego Ł. P. k. 1189-1191, 1251-1253, 1256-1257, 1748v-1749, 3040; wyjaśnienia świadka D. D. (1) k. 813-816, 825-829, 830-833, 837-839, 1258-1260, 1265-1266, 1267-1268, 1746, 2024-2029, 2046-2054; zeznania świadka E. K. k. 1149-1150, 1171-1172, 2097; protokół oględzin miejsca zdarzenia k. 1152-1153; zeznania świadka M. Ż. k. 1128-1129, 1169-1170, 1867; zeznania świadka J. G. (1) k. 1136-1137, 1156-1157, 1868; protokół oględzin miejsca zdarzenia k. 1131-1133; zeznania świadka P. S. k. 1337-1338, 1914-1915, 3149-3150)

D. D. (1) (zarzut XIII i XIV) został prawomocnie skazany za kradzież z włamaniem do sklepu (...) i sklepu (...) na szkodę M. Ż. i E. K. wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 3 lutego 2012 r. sygn. akt IV K (...) (k. 2000-2002).

Postępowanie w sprawie T. W. (zarzut XLV, XLVI) zostało wyłączone do odrębnego rozpoznania i przekazane do Sądu Rejonowego w T..

Czyn XI

dotyczący przestępstw zarzucanych oskarżonym:

- M. C. (1) - zarzut XXVI aktu oskarżenia,

- A. F. - zarzut XXXVI aktu oskarżenia,

- K. D. - zarzut LXI aktu oskarżenia,

- Ł. P. - zarzut LXIX aktu oskarżenia.

W nocy z dnia 2 na 3 maja 2010 r. z D. D. (1) ponownie skontaktował się telefonicznie oskarżony K. D. i umówił spotkanie tak jak dotychczas, na 22.00 na parkingu w W.. Gdy na miejsce przyjechał D. D. (1), były już tam dwa inne niż dotychczas samochody. (...) pochodził z wypożyczalni z S. i siedzieli w nim oskarżony K. D. i oskarżony Ł. P.. W O. (...) siedzieli oskarżony A. F., T. W., oskarżony M. C. (1) jako kierowca. Oskarżony A. F. kazał D. D. (1) jechać busem. Tam oskarżony K. D. powiedział mu, że jadą do M. nie podając bliższych szczegółów. Jechali za oskarżonym M. C. (1) i gdy dojechali do M. na telefon oskarżonego K. D. zadzwonił oskarżony M. C. (1) i kazał im zatrzymać się przy sklepie, zaś oni O. (...) pojechali dalej sprawdzić okolicę, by potem dać znać kiedy dokonać włamania. Po chwili do D. D. (1) zadzwonił oskarżony A. F. i kazał dokonać włamania. Przez całe zdarzenie pozostawali w kontakcie telefonicznym. Oskarżony K. D. młotem wybił szybę w drzwiach i razem z oskarżonym Ł. P. weszli do wnętrza sklepu (...), skąd zabrali w celu przywłaszczenia artykuły tytoniowe i alkoholowe o łącznej wartości 4.939,29 złotych na szkodę Gminnej Spółdzielni (...) w T.. Przedmioty pakowali do poszewki, która była wypełniona w całości, co utrudniało im przełożenie jej przez drzwi i zapakowanie do busa. Oskarżeni byli zamaskowani i mieli rękawiczki aby nie pozostawić żadnych śladów. Gdy wszyscy byli już w busie, D. D. (1) poinformował o tym oskarżonego A. F., który kazał kierować się do parku w Ś., po czym się rozłączyli. Tam się spotkali i cały skradziony towar przełożyli do O. (...). D. D. (1) odstawił następnie busa do W., przekazał klucze oskarżonemu K. D. i sam wrócił do P.. Na drugi dzień spotkał się z oskarżonym Ł. P. na (...) Osiedlu, od którego otrzymał jedynie kwotę 400 złotych za włamanie, z czego nie był zadowolony.

(Dowód: wyjaśnienia świadka D. D. (1) k. 813-816, 825-829, 830-833, 837-839, 1258-1260, 1265-1266, 1267-1268, 1746, 2024-2029, 2046-2054; zeznania świadka J. G. (2) k. 1067-1068, 1866; zeznania świadka T. H. k. 1079-1080, 1866; protokół oględzin miejsca zdarzenia k. 1069-1070; dokumentacja fotograficzna k. 1074; wyliczenie szkody k. 1082)

D. D. (1) (zarzut XV) został prawomocnie skazany za kradzież z włamaniem do sklepu (...) na szkodę Gminnej Spółdzielni (...) w T. wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 3 lutego 2012 r. sygn. akt IV K (...) (k. 2000-2002).

Postępowanie w sprawie T. W. (zarzut XLVII) zostało wyłączone do odrębnego rozpoznania i przekazane do Sądu Rejonowego w T..

Czyn XII

dotyczący przestępstw zarzucanych oskarżonym:

- M. C. (1) - zarzut XXVII aktu oskarżenia,
- A. F. - zarzut XXXVII aktu oskarżenia,
- K. D. - zarzut LXII aktu oskarżenia.

W nocy z dnia 9 na 10 maja 2010 r. z D. D. (1) telefonicznie skontaktował się oskarżony A. F. i kazał mu się stawić w W. na parkingu, jak dotychczas. Gdy na miejsce przyjechał D. D. (1), były już tam bus, który pochodził z wypożyczalni z S., w którym siedział oskarżony K. D., oraz O. (...), w którym siedzieli oskarżony A. F., T. W., oraz oskarżony M. C. (1) jako kierowca. D. D. (1) zgodnie z poleceniem, jechał za O. (...) i zatrzymał się w M. na głównej drodze w okolicy pawilonu handlowego (...). Było jeszcze za wcześnie na włamanie, więc sprawcy w busie czekali w pobliżu jeszcze około godziny. Pozostali O. (...) odjechali sprawdzić okolicę. Później zadzwonił oskarżony M. C. (1) i poinformował, że wszystko jest w porządku i można dokonać włamania. W tym celu oskarżony K. D., który miał założoną kominiaarkę i rękawiczki, wyszedł z busa i poszedł pod sklep, gdzie młotem uderzył szybę w drzwiach. Szyba jednak nie została wybita tylko popękała i trzeba było ją wepchnąć aby dostać się do środka. W tym czasie D. D. (1) podjechał busem pod sklep. Oskarżony K. D. wszedł do środka, mimo iż po chwili załączył się alarm, zaczął pakować do poszewki artykuły tytoniowe i alkoholowe o łącznej wartości 4.107,73 złotych na szkodę (...) sp. z o.o. Przez cały czas D. D. (1) był w kontakcie telefonicznym z oskarżonym M. C. (1) i gdy oskarżony K. D. wrócił do busa z łupem, oskarżony M. C. (1) kazał mu jechać do lasu w Ś., po czym się rozłączyli. Tam spotkali się z oskarżonym A. F., T. W., oskarżonym M. C. (1) i przepakowali skradziony towar do O. (...). D. D. (1) odstawił następnie busa do W., przekazał klucze oskarżonemu K. D. i sam wrócił do P.. Na drugi dzień spotkał się w lokalu L. z oskarżonym Ł. P. i oskarżonym K. D., od którego otrzymał kwotę 500 złotych za włamanie.

(Dowód: wyjaśnienia świadka D. D. (1) k. 813-816, 825-829, 830-833, 837-839, 1258-1260, 1265-1266, 1267-1268, 1746, 2024-2029, 2046-2054; zeznania świadka M. B. k. 994-995, 1864; protokół oględzin miejsca zdarzenia k. 998-1000; dokumentacja fotograficzna k. 1002; remanent k. 1005-1006)

D. D. (1) (zarzut XVI) został prawomocnie skazany za kradzież z włamaniem do sklepu (...) na szkodę (...) sp. z o.o. wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 3 lutego 2012 r. sygn. akt IV K (...) (k. 2000-2002).

Postępowanie w sprawie T. W. (zarzut XLVIII) zostało wyłączone do odrębnego rozpoznania i przekazane do Sądu Rejonowego w T..

Czyn XIII

dotyczący przestępstw zarzucanych oskarżonym:

- M. C. (1) - zarzut XXVIII aktu oskarżenia,
- A. F. - zarzut XXXVIII aktu oskarżenia,
- K. D. - zarzut LXIII aktu oskarżenia.

W dniu 24 maja 2010 r. oskarżony A. F., oskarżony M. C. (1), T. W., D. D. (1) i nieustalony młody chłopak przyjechali O. (...) do T., celem udania się do Banku (...) przy ulicy (...), gdzie zamierzali dokonać kradzieży. Oskarżony M. C. (1) jako kierowca pozostał w aucie, gdzie czekał na pozostałych. Do środka banku weszli oskarżony A. F. i T. W., którzy obserwowali osoby wypłacając gotówkę i typowali osobę do okradzenia. Z kolei przed bankiem na ulicy czekali D. D. (1) i nieustalony młody chłopak. W tym czasie w banku była B. W. razem ze swoją matką I. W., które zakładały lokatę. Pokrzywdzona została wytypowana do okradzenia. D. D. (1) otrzymał przez telefon informację, że z banku wyjdzie kobieta ubrana w białą czapkę i czerwony płaszcz, której ma ukraść torebkę. Nieustalony młody chłopak podbiegł do pokrzywdzonej B. W. (1), gdy szła ulicą razem z matką i z dużą siłą szarpnął od tyłu za torebkę, którą pokrzywdzona

miała przewieszoną przez ramię. Wskutek szarpnięcia zerwał się pasek i sprawca zabrał torebkę, którą następnie przekazał D. D. (1). Pokrzywdzona widziała jak obaj sprawcy przebiegają na drugą stronę ulicy i razem uciekają. D. D. (1) uciekł do samochodu, w którym czekali już na niego oskarżony M. C. (1), oskarżony A. F. i T. W., gdzie przekazał im torebkę. Po przeszukaniu okazało się, że w torebce znajdował się portfel zawierający kartę bankomatową (...), dowód osobisty, przepustkę do zakładu pracy, pieniądze w kwocie 50 złotych, telefon komórkowy marki S. (...), okulary, klucze, wszystko o łącznej wartości 500 złotych. Wszyscy razem wrócili samochodem do P.. Ze skradzionego telefonu wykonano połączenia telefoniczne m.in. z numerami zarejestrowany na M. K. (2) i A. R.. Telefon zabrał ostatecznie T. W..

(Dowód: wyjaśnienia świadka D. D. (1) k. 813-816, 825-829, 830-833, 837-839, 1258-1260, 1265-1266, 1267-1268, 1746, 2024-2029, 2046-2054; zeznania świadka B. W. (1) k. 1019-1020, 1865, 3081-3082; zeznania świadka M. K. (2) k. 1061, 2210; zeznania świadka A. R. k. 1062-1063, 1865; informacja od operatora ERA k. 1035-1036, 1051-1052; informacja od operatora (...) k. 1045, 1053; informacja od operatora O. k. 1057-1058; informacja z (...) Banku (...) k. 2223)

W tym czasie od dnia 20 maja 2010 r. oskarżony K. D. przebywał w Areszcie Śledczym w T..

(Dowód: wyciąg z NOE-Sad k. 2593-2600; informacja z aresztu śledczego k. 2695-2703, 2706)

D. D. (1) (zarzut XVII) został prawomocnie skazany za kradzież na szkodę B. W. (1) wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 3 lutego 2012 r. sygn. akt IV K (...) (k. 2000-2002).

Postępowanie w sprawie T. W. (zarzut XLIX) zostało wyłączone do odrębnego rozpoznania i przekazane do Sądu Rejonowego w T..

Czyn XIV

dotyczący przestępstw zarzucanych oskarżonym:

- M. C. (1) - zarzut XXIX aktu oskarżenia,

- K. D. - zarzut LXIV aktu oskarżenia.

W dniu 31 maja 2010 r. po telefonicznym wezwaniu D. D. (1) udał się na S. Osiedle, gdzie czekał na niego oskarżony M. C. (1) i nieustalona osoba. Oskarżony M. C. (1) powiedział, że ma wytypowany sklep do włamania i spytał D. D. (1) czy chce uczestniczyć we włamaniu tylko w trójkę, żeby było mniej osób do podziału łupów. D. D. (1) zgodził się i wówczas wszyscy w trójkę pojechali samochodem na ulicę (...) w P. dzielnica D. W., gdzie oskarżony M. C. (1) pokazał sklep, a następnie odjechał zaparkować samochód, gdzie czekali jeszcze około godziny zanim wrócili pod sklep. Wtedy oskarżony M. C. (1) samochodem pojechał obserwować okolicę czy nie nadjeżdża Policja, zaś D. D. (1) i nieustalona osoba wykopali poszycie w dolnej części drzwi wejściowych sklepu (...) i weszli do środka. Ze sklepu zabrali papierosy i wyroby alkoholowe o łącznej wartości 9.963,92 złotych na szkodę (...) sp. z o.o. Następnie D. D. (1) zatelefonował do oskarżonego M. C. (1) by ten podjechał samochodem pod sklep. Wszyscy razem z łupami odjechali samochodem w kierunku Ś.. D. D. (1) został odwieziony do P. i wysiadając zabrał ze sobą jeden wagon papierosów. Następnego dnia od nieustalonej osoby otrzymał na dworcu 900 złotych za włamanie.

(Dowód: wyjaśnienia świadka D. D. (1) k. 813-816, 825-829, 830-833, 837-839, 1258-1260, 1265-1266, 1267-1268, 1746, 2024-2029, 2046-2054; zeznania świadka B. J. k. 956-958, 2210; zeznania świadka G. S. k. 978-979, 1864; protokół oględzin miejsca zdarzenia k. 959-960; dokumentacja fotograficzna k. 962; remanent k. 970-973; wyliczenie szkody k. 980-983, 984)

W tym czasie od dnia 20 maja 2010 r. oskarżony K. D. przebywał w Areszcie Śledczym w T..

(Dowód: wyciąg z (...)Sad k. 2593-2600; informacja z aresztu śledczego k. 2695-2703, 2706)

D. D. (1) (zarzut XV) został prawomocnie skazany za kradzież z włamaniem do sklepu (...) na szkodę (...) sp. z o.o. wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 3 lutego 2012 r. sygn. akt IV K (...) (k. 2000-2002).

Dane osobopoznawcze

W wyniku badań psychiatrycznych oskarżonego M. C. (1) u opiniowanego nie stwierdzono objawów czynnych zaburzeń psychotycznych ani niedorozwoju umysłowego i brak było podstaw do przyjęcia, aby stan taki trwał tempore criminis. W chwili popełniania zarzucanych mu czynów opiniowany miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i kierowania swoim postępowaniem. Opiniowany jest zdolny do udziału w czynnościach procesowych. Poczytalność opiniowanego nie budzi wątpliwości. Tożsame wnioski wynikały również z opinii sądowo-psychiatrycznej sporządzonej w innym postępowaniu karnym.

(Dowód: opinia sądowo-psychiatryczna k. 568, 1336, 2841-2842)

M. C. (1) był karany sądownie.

(Dowód: odpisy wyroków k. 336; karta karna k. 2655-2657, 2724-2726, 2961-2963, 3210-3212, 3450-3452)

W wyniku badań psychiatrycznych oskarżonego A. F. u opiniowanego nie stwierdzono objawów czynnych zaburzeń psychotycznych i brak było podstaw do przyjęcia, aby stan taki trwał tempore criminis. U opiniowanego występują cechy zaburzeń osobowości oraz uzależnienia od substancji psychoaktywnych, aktualnie w fazie abstynencji. W chwili popełniania zarzucanych mu czynów opiniowany miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i kierowania swoim postępowaniem. Opiniowany jest zdolny do udziału w czynnościach procesowych. Poczytalność opiniowanego nie budzi wątpliwości. Kolejna opinia sądowo-psychiatryczna oparta na dodatkowej dokumentacji z leczenia psychiatrycznego, jakie oskarżony rozpoczął w toku obecnego postępowania, powyższe wnioski potwierdziła.

(Dowód: opinia sądowo-psychiatryczna k. 1330-1331, 3427; dokumentacja 2935-2937, 2954, 3017-3018, 3023, 3029-3036, 3051-3066, 3085)

A. F. był wielokrotnie karany sądownie.

(Dowód: odpisy wyroków k. 342-343, 344-345, 346-347, 348-351, 352-353, 354-356; karta karna k. 2646-2648, 2720-2723, 3002-3005, 3203-3206, 3458-3461)

W wyniku badań psychiatrycznych oskarżonego K. D. u opiniowanego nie stwierdzono objawów czynnych zaburzeń psychotycznych i brak było podstaw do przyjęcia, aby stan taki trwał tempore criminis. U opiniowanego rozpoznano ograniczoną chwiejność afektywną o złożonej etiologii – po urazach głowy i w związku z uzależnieniem od alkoholu. W chwili popełniania zarzucanych mu czynów opiniowany miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i kierowania swoim postępowaniem. Opiniowany jest zdolny do udziału w czynnościach procesowych. Poczytalność opiniowanego nie budzi wątpliwości.

(Dowód: opinia sądowo-psychiatryczna k. 1332-1333; dokumentacja z Oddziału Terapeutycznego ZK k. 732-739)

K. D. był wielokrotnie karany sądownie.

(Dowód: odpisy wyroków k. 515-517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526-527, 528, 529; karta karna k. 2658-2662, 2715-2719, 2964-2968, 3198-3202, 3453-3457)

L. P. był karany sądownie.

(Dowód: karta karna k. 2653-2654, 2731-2733, 3010-3012, 3207-3209, 3446-3449)

OCENA MATERIAŁU DOWODOWEGO

Wyjaśnienia oskarżonych

Oskarżony M. C. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania (k. 260-261, 499-500, 579, 1290-1291, 1747, 3038-3039).

Oskarżony A. F. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania (k. 254-256, 503-504, 577, 1309-1310, 1747). Podczas przesłuchania przed Sądem wskazał jedynie, iż nie pamięta takich zdarzeń i że został pomówiony. Stanowczo zasłaniał się każdorazowo niepamięcią (k. 3039).

Oskarżony K. D. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania (k. 308-309, 532-533, 1321-1322, 1748). Oskarżony wskazał jednak, że od dnia 20 maja 2010 r. przebywa w jednostce penitencjarnej i nie korzystał od tego czasu z systemu przepustek (k. 3039-3040).

Oskarżony Ł. P. w toku postępowania przygotowawczego przesłuchany w charakterze podejrzanego przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i szczegółowo opisał sposób działania grupy oraz role jakie pełnili poszczególni oskarżeni, w tym i on sam (k. 1189-1191, 1251-1253, 1256-1257). Natomiast na rozprawie nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, odmówił składania wyjaśnień i nie podtrzymał swoich wcześniejszych wyjaśnień z postępowania przygotowawczego (k. 1748-1749, 3040).

Przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym w charakterze podejrzanego Ł. P. wyjaśnił, że częściowo przyznaje się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wskazał, że zna oskarżonego A. F., T. W., oskarżonego M. C. (1) i oskarżonego K. D., który to mieszkał u niego od początku 2010 r. Wyjaśnił, że wiedział, że oni jeżdżą na włamania. Pewnego dnia do niego przyszli i zapytali się czy nie chce z nimi dokonywać przestępstw, na co przystał. Osobiście brał udział w dwóch włamaniach z udziałem oskarżonego M. C. (1), T. W., oskarżonego A. F. i oskarżonego K. D., oraz młodą mężczyzną o ps. S. (...) (D. D. (1)).

Co do czynu X ustaleń faktycznych wyjaśnił, że do K. podjechali dwoma samochodami. Oskarżony M. C. (1), T. W. i oskarżony A. F. pojechali jednym autem, a oskarżony jechał w drugim z osobą o ps. S. (...) (D. D. (1)) i oskarżonym K. D.. Wskazał, że ci pierwsi pojechali na przyczaję pilnować czy nie nadjeżdża Policja, zaś osoba ps. S. (...) (D. D. (1)) był cały czas z nimi w kontakcie telefonicznym. Razem z oskarżonym K. D. byli zamaskowani. Kiedy K. D. wybił młotem szybę weszli do środka i zaczęli pakować do poszewki papierosy. Dodał, że nie wie co wtedy robił oskarżony K. D. i nie wie czy ktoś jeszcze włamał się podczas tego włamania do drugiego sklepu w K.. Wyjaśnił, że w pewnym momencie osoba o ps. S. (...) zaczął krzyczeć, że jest przypała. Oskarżony wybiegł ze sklepu i pobiegł w stronę auta, zahaczył poszewką o szybę i papierosy rozsypały się przed samochodem. Zaczęli je zbierać i pakować do auta, następnie sami weszli do auta i uciekli. Wyjaśnił, że był na pace i wie tylko, że gonilo ich jakieś auto, czy to była Policja to nie wie. Wjechali do lasu i pozostała trójka zabrała do drugiego auta skradziony towar (k. 1189-1191).

Co do czynu VIII ustaleń faktycznych wyjaśnił podczas kolejnego przesłuchania. Włamanie miało miejsce w S., z początkiem 2010 r. Wskazał, że na to włamanie jednym samochodem pojechał oskarżony M. C. (1), oskarżonego A. F. i T. W., a w drugim samochodzie był on, oskarżony K. D. i osoba ps. S. (...) (D. D. (1)). Włamali się do takiego małego sklepu, który wyglądał jak kiosk. Skradli tylko papierosy. Do kiosku wszedł razem z oskarżonym K. D., ponownie byli zamaskowani i w rękawiczkach. Oskarżony K. D. młotem wybił szybę i wskoczyli do kiosku. Osoba o ps. S. (...) (D. D. (1)) w tym czasie siedział w aucie. Podjechał samochodem w taki sposób, aby zasłonić wybitą szybę. Mieli jedną wspólną poszewkę na papierosy. Po całej akcji tradycyjnie spotkali się w lesie gdzie oskarżony M. C. (1), T. W. i oskarżony A. F. zabrali łup (k. 1251-1253).

Po odczytaniu wyjaśnień z postępowania przygotowawczego oskarżony Ł. P. nie podtrzymał ich, nie podając przy tym żadnych przekonujących argumentów objaśniających dlaczego w toku postępowania przygotowawczego miałby podawać nieprawdziwe informacje i fałszywie pomawiać kolegów (k. 1748-1749). Twierdził jedynie gołosłownie, że miał być bity podczas przesłuchań przez funkcjonariuszy Policji, którzy go przesłuchiwali. Z protokołów przesłuchań wynika jednak, że oskarżony Ł. P. był przesłuchiwany przez Prokuratora z udziałem funkcjonariusza Policji. Z kolei

podczas przesłuchania przed Sądem w niniejszym postępowaniu (k. 3040) oskarżony nie potwierdził odczytanych wyjaśnień, jednak nie miał już żadnych zastrzeżeń co do sposobu przesłuchania, wskazując jedynie, że nie było takich zdarzeń o jakich wyjaśniał.

W konsekwencji Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego Ł. P. złożone w postępowaniu przygotowawczym jako znajdujące potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym stanowiącym podstawy do dokonanych ustaleń faktycznych, natomiast jego postawa na rozprawie w ocenie Sądu podyktowana była wyrazem obecnie obranej linii obrony i chęcią uwolnienia od odpowiedzialności karnej pozostałych współoskarżonych.

Zeznania świadków

Zasadniczym dowodem wskazującym na sprawstwo przypisanych oskarżonym czynów są wyjaśnienia i zeznania współsprawców: D. D. (1) (k. 813-816, 825-829, 830-832, 837-839, 1258-1260, 1265-1266, 1267-1268, 1746, 2024-2029, 2046-2054), jak J. S. (1) (k. 23-24, 27-29, 45-46, 66-69, 71-72, 783-784, 2684-2692), czy też S. T. (k. 42-43, 186-189, 538-539, 577, 578, 579, 704-706, 3440-3441), a zatem należy dokonać oceny wiarygodności dowodu z pomówienia. Wskazać należy, iż nie zdołano ustalić miejsca pobytu świadków D. D. (1) i J. S. (1) by im skutecznie doręczyć wezwania, stąd ich wyjaśnienia i zeznania zostały odczytane (k. 3358). Nawet podjęte próby, aby w późniejszym czasie dokonać ich przesłuchania okazały się bezskuteczne, bowiem w dalszym ciągu nie można było im doręczyć wezwań, a ich miejsce pobytu poza granicami kraju nie było znane (informacje dot. D. D. (1): z Policji k. 3132, 3165, 3244, 3434, 3550; z PeselSAD k. 3042, 3176; z NoeSAD k.3163, 3175, 3351, 3406, 3516, 3528-3529; informacje dot. J. S. (1): z Policji k. 3229, 3346, 3435, 3462, 3550, 3551; z PeselSAD k. 3043, 3233, 3527; z NoeSAD k. 3044, 3232, 3350, 3407, 3425, 3514, 3525-3526).

W sprawie przesłuchano ponadto w charakterze świadków funkcjonariuszy policji prowadzących niniejszą sprawę, co związane było między innymi z insynuacjami oskarżonych A. F. i K. D., jakoby były tworzone fałszywe dowody przeciwko nim.

Bez znaczenia dla oceny wiarygodności wyjaśnień i zeznań świadków D. D. (1) i J. S. (1) złożonych na etapie postępowania przygotowawczego okazało się podnoszone przez oskarżonych A. F. i K. D. rzekome podrobienie protokołów przesłuchań przez funkcjonariuszy Policji M. G. (k. 3569-3570) i Ł. K. (k. 3574-3575). Okoliczności te nie znalazły potwierdzenia w materiale dowodowym. Świadkowie zaprzeczyli, aby protokoły czynności przeprowadzanych z ich udziałem w niniejszej sprawie nie odzwierciedlały rzeczywistego ich przebiegu (protokół z przesłuchania podejrzanego J. S. (1) k. 23-24). Wskazać przy tym należy, iż podczas tej czynności J. S. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego wówczas czynu i odmówił składania wyjaśnień. Brak było również jakichkolwiek racjonalnych podstaw aby uznać, że również protokoły przesłuchania przeprowadzone z udziałem Prokuratora były wadliwe. Zwrócić trzeba uwagę, iż świadkowie D. D. (1) i J. S. (1) każdorazowo po odczytaniu im wyjaśnień złożonych na etapie postępowania przygotowawczego w różnych postępowaniach podtrzymywali ich treść i nigdy nie wskazywali, jakoby były jakiegokolwiek nieprawidłowości przy ich przesłuchaniu.

Z kole z zeznań T. P. (k. 2159-2160, 3150) wynika, że wszystkie wyjaśnienia jakie złożyli: J. S. (1), oskarżony Ł. P., S. T. i D. D. (1) były ich wyjaśnieniami, składanymi dobrowolnie, jeżeli ktoś z nich chciał składać wyjaśnienia to wyjaśniał, jeżeli nie, to odmawiał składania wyjaśnień. Znaczna część przesłuchań była prowadzona osobiście przez Prokuratora. Dopiero na podstawie wyjaśnień D. D. (1) tworzono całościowe ustalenia i w ten sposób ustalono policjanta z K., który ściągł po włamaniu oskarżonych. Prowadzone tam było również postępowanie przygotowawcze dotyczące dwóch włamań. Dopiero na podstawie wyjaśnień D. D. (1) zostały ustalone przestępstwa popełniania przez grupę przestępczą i wówczas te okoliczności były weryfikowane i dołączane materiały dotyczące poszczególnych postępowań prowadzonych na skutek zawiadomień o popełnieniu przestępstwa. Były również takie sprawy gdzie oskarżeni byli okazywani pokrzywdzonym i te starsze osoby ich nie rozpoznały, przez co nie przedstawiono oskarżonym tych zarzutów, nawet mimo, iż u oskarżonego A. F. ujawniono telefon z danego rozboju. Sposób prowadzenia postępowania przygotowawczego dobitnie dowodzi, że wbrew twierdzeniom oskarżonych, funkcjonariusze Policji nie byli zainteresowani przypisywaniem oskarżonym jak największej ilości przestępstw.

Mając powyższe na uwadze, należy poddać ocenie treść wyjaśnień i zeznań jaka wynika z protokołów przesłuchań, jako że ich autorami są osoby przesłuchiwane.

Pomówienie jest jedynym z rodzajów wyjaśnień osoby zainteresowanej w wyniku procesu. Istnieją dwa rodzaje pomówień. Do pierwszego z nich należą te pomówienia, w których współoskarżony, zapierając się własnej winy, pomawia inną osobę, przeważnie współoskarżonego, o popełnienie danego czynu i w ten sposób dąży do ekskulpowania własnej osoby. Natomiast w niniejszej sprawie mamy do czynienia z pomówieniem określanym jako złożone, a więc takim gdy osoba pomawiająca przyznaje się do winy, twierdząc jednocześnie, że także inna osoba (z reguły współoskarżony) brała udział w przestępstwie, które jest przedmiotem osądu w danej sprawie. Pomówienie współoskarżonego jest dowodem specyficznym podlegający wnikliwej ocenie. Taki dowód uznać należy za pełnowartościowy o ile spełnia on określone warunki wynikające z ugruntowanej linii orzeczniczej, a mianowicie jest konsekwentny, logiczny i znajduje potwierdzenie w innych dowodach bezpośrednich lub pośrednich. Ponadto należy mieć również na uwadze właściwości charakteru osoby pomawiającej, a w szczególności zwrócić uwagę na to, czy osoba taka nie ma określonego interesu procesowego lub osobistego w obciążaniu współoskarżonych, jak chociażby istnienie negatywnego stosunku czy też konfliktu. Nadto za warunek sine qua non dla nadania pomówieniu waloru pełnowartościowego dowodu jest również stwierdzenie, że osoba, od której pochodzi pomówienie miała pełną swobodę wypowiedzi składając wyjaśnienia pomawiające inną osobę. Nie można także dyskredytować dowodu z pomówień współoskarżonego lub zeznań świadka pomawiającego tylko dlatego, że występują w nich drobne sprzeczności, przeinaczenia, zwłaszcza kiedy wynikają one ze znacznej odległości czasowej składanych wyjaśnień lub zeznań, odmiennej techniki przesłuchania, czy nawet właściwego, dla każdej z przesłuchujących osób, formułowania depozycji tej osoby. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 8 grudnia 2010 r., sygn. akt II AKa 192/10).

Należy mieć na uwadze, że D. D. (1) był przesłuchiwany po raz pierwszy na początku 2011 r., a więc po dość znacznym upływie czasu od zdarzeń, przy czym jego wyjaśnienia nie dotyczyły jednego czynu, a związane były z działalnością grupy przestępczej, która w okresie półrocznym popełnienia w różnych konfiguracjach osobowych szereg przestępstw. Już te okoliczności wskazują, że w jego relacjach mogły pojawić się nieintencjonalne sprzeczności, które także sam dostrzegł w czasie eksperymentów procesowych i wówczas korygował wyjaśnienia w tym zakresie. Nie można jednak wykluczyć, że części z nich nie zauważył, stąd konieczne jest weryfikowanie jego wyjaśnień poprzez porównanie ich z treścią relacji współsprawców przyznających się do popełnienia danego czynu jak choćby J. S. (1), który składał wyjaśnienia niemal na świeżo w dniu 10 czerwca 2010 r. (k. 66-69) i był w stanie podać więcej szczegółów co do okoliczności czynów, w których uczestniczył (czyn IV i V ustaleń faktycznych), jak również z zeznaniami pokrzywdzonych, w szczególności tych, którzy mieli kontakt z napastnikami, a także z czynnościami oględzin dotyczących miejsc zdarzeń, oraz zapisów z monitoringu, zaś w przypadku oskarżonego K. D. z dokumentacją z Aresztu Śledczego w T., z której wynika, że od dnia 20 maja 2010 r. był on osadzony i nie mógł uczestniczyć w przestępstwach popełnionych po tej dacie, jako że nie korzystał z przepustek. Chodzi mianowicie o czyny XIII (zarzut LXIII aktu oskarżenia) i XIV (zarzut LXIV aktu oskarżenia) ustaleń faktycznych, a także czasookres działalności w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, który upływał w momencie osadzenia, a więc w dniu 20 maja 2010 r. (zarzut L aktu oskarżenia). W tym mianowicie zakresie w jakim wyjaśnienia i zeznania D. D. (1) nie w pełni korespondują ze wskazanym wyżej materiałem, nie sposób było dać im wiary, przez co należało oprzeć ustalenia faktyczne na wskazanym materiale dowodowym, który jest bardziej precyzyjny. Doprowadziło to w szczególności do uznania, iż oskarżony K. D. w powyższych czynach nie brał udziału, gdyż był już wówczas osadzony w jednostce penitencjarnej.

Mimo to wyjaśnienia i zeznania D. D. (1), od momentu gdy w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu są bardzo przekonujące, stanowcze i koherentne. W bardzo szczegółowy, bogaty sposób opisał cały przestępczy proceder i funkcjonowanie grupy przestępczej, rolę poszczególnych oskarżonych, co znalazło oparcie w przeprowadzonych z jego udziałem eksperymentach procesowych oraz relacjach pokrzywdzonych i naocznych świadków, a także części współsprawców, którzy przyznali się do popełnienia zarzucanych czynów i potwierdzili wersję świadka D. D. (1), jak chociażby oskarżony Ł. P., J. S. (1), czy też S. T. w zakresie organizacji grupy przestępczej.

Nie ulega wątpliwości, iż oskarżony D. D. (1) chcąc skorzystać z możliwości obligatoryjnego nadzwyczajnego złagodzenia kary musiał szczegółowo, zgodnie z prawdą opisać przestępczy proceder, podać osoby z nimi współdziałające, jak i opisać rolę każdej z nich. Samo świadome i dobrowolne skorzystanie z tej instytucji, mającej przecież na celu rozbicie lojalności przestępczej, nie może dyskredytować wiarygodności jego relacji. Mając na uwadze treść jego wyjaśnień nie można uznać, jakoby postępując w ten sposób starał się przerzucić znaczną część odpowiedzialności na oskarżonych, ani też by w ten sposób dążył do zniwelowania, umniejszenia swojej odpowiedzialności karnej. D. D. (1) konsekwentnie podawał, iż to on dokonywał włamań i kradzieży torebek, zaś rola oskarżonych M. C. (1), A. F., czy też T. W. ograniczała się do planowania przestępstw, zabezpieczania miejsc zdarzenia oraz sprzedaży łupów i podziału zysku stosownie do roli poszczególnych sprawców. Jego wyjaśnienia są mocno osadzone w realiach stanu faktycznego wynikającego z innych dowodów i jako członek grupy uczestniczący we wszystkich objętych niniejszym postępowaniem przestępstwach, znał on stosunkowo najszerszą liczbę osób współdziałających w tym procederze, aczkolwiek i tak nie wszystkich, bowiem nie posiadał już wiedzy na okoliczności komu w dalszej kolejności sprzedawane były łupy.

W orzecznictwie uznaje się, że dowód z pomówienia staje się dowodem popełnienia przestępstwa, o ile jest logiczny, konsekwentny, zgodny z logiką zdarzeń, nie jest wyrazem osobistego zainteresowania pomawiającego ukierunkowanego na umniejszenie zakresu jego odpowiedzialności (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 listopada 2012 r., sygn. akt WA 24/12).

Kierując się wyrażonymi w orzecznictwie poglądami wypracowano szczegółowe wskazówki, które winny zostać uwzględnione przy ocenie dowodu z pomówienia (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 5 grudnia 2012 r., sygn. akt II AKa 199/12). Mianowicie należy każdorazowo rozważyć m. in. następujące kwestie:

1. czy informacje uzyskiwane tą drogą są przyznawane przez pomówionego. W niniejszej sprawie część pomówionych osób przyznała się w całości lub części do opisanych czynów, co więcej zostali nawet prawomocnie skazani za poszczególne elementy przestępczego procederu. Relacje D. D. (1) zostały zatem potwierdzone przez część współsprawców, przy czym w niniejszej sprawie oskarżony Ł. P. potwierdził je także w swoich wyjaśnieniach złożonych na etapie postępowania przygotowawczego.
2. czy są one choćby w części potwierdzone innymi dowodami. W niniejszej sprawie przesłanka ta została spełniona, bowiem wszystkie przestępstwa o jakich wyjaśniał i zeznawał D. D. (1) i miejsca ich popełnienia jakie wskazywał podczas eksperymentów procesowych, zostały potwierdzone przez pokrzywdzonych i osoby z nimi związane. Okoliczności dotyczące czynów w zasadzie w pełni korelują z protokołami z oględzin miejsc zdarzenia, jak i z zapisami systemu monitoringu.
3. czy pochodzą od osoby bezstronnej, czy też zainteresowanej obciążeniem pomówionego. Na gruncie niniejszej sprawy odpowiedź na to pytanie nie jest jednoznaczna. Warto jednak zaznaczyć, że relacje D. D. (1) obejmują kilkanaście różnych czynów i wielu sprawców, z czego za część przestępstw oskarżeni M. C. (1) i A. F., jak również T. W. zostali już prawomocnie skazani w sprawie o sygn. akt IV K (...). Brak było również jakichkolwiek uzasadnionych powodów, dla których D. D. (1) mógłby obciążać oskarżonych. Przy czym należy podkreślić, iż z treści jego wyjaśnień i zeznań wynika, iż posiadał on dużą wiedzę na okoliczności związane z działalnością przestępczą grupy i uczestniczył jako współsprawca w szeregu przestępstw. Jak sam wskazywał w pewnym momencie czuł się wykorzystywany przez grupę i zamierzał zrezygnować z udziału w niej, jednakże obawiał się konsekwencji jakie mogłyby go spotkać.
4. czy są konsekwentne i zgodne co do zasady oraz szczegółów w kolejnych relacjach składanych w różnych fazach postępowania. W niniejszej sprawie relacje D. D. (1) są szczegółowe i konsekwentne. Fakt, iż oskarżony na skutek konfrontacji z innymi dowodami i dociekliwych pytań dokonywał sporadycznie korekty swojej relacji, oddzielając fakty od swoich przypuszczeń, w ocenie Sądu tym bardziej uwiarygodnia jego wyjaśnienia. Wprawdzie obecnie wobec pobytu D. D. (1) za granicą w miejscu bliżej nieustalonym nie zdołano go ponownie przesłuchać, niemniej jednak strony podczas poprzedniego procesu miały możliwość zadawania pytań świadkowi, z czego korzystały, zaś relacje D. D. (1) były konsekwentne jednakże, co naturalne, był widoczny wpływ upływu czasu na pamięć świadka, co sprawiało,

że kolejne jego relacje były już mniej szczegółowe, niemniej jednak, każdorazowo D. D. (1) podtrzymywał swoje wyjaśnienia jakie składał w postępowaniu przygotowawczym, zaś gdy nie pamiętał już pewnych okoliczności, otwarcie na to wskazywał.

5. czy pomawiający sam siebie obciąża, czy też tylko przerzuca odpowiedzialność na inną osobę, by siebie uchronić przed odpowiedzialnością. W niniejszej sprawie D. D. (1) nie tylko sam siebie obciążył, przyznając się do popełnienia kilkunastu przestępstw w ramach grupy przestępczej, ale także konsekwentnie podtrzymywał swoje depozycje i nawet po skazaniu się z nich nie wycofał, mając świadomość nieprzyjemności jakie go mogą spotkać ze strony oskarżonych.

Relacje D. D. (1) spełniają zatem surowe wymogi sformułowane w orzecznictwie odnośnie dowodów z pomówienia. W szczególności w zgodzie z nimi pozostają relacje J. S. (1), który miał w oczywisty sposób mniejszą wiedzą o całokształcie przestępczego procederu, czy też pośrednio relacje S. T. oraz W. M. czy też M. K. (1), którzy ukrywali swoją wiedzę chroniąc innych uczestników przestępczego procederu przed odpowiedzialnością karną. S. T. będąc słuchany na rozprawie przed Sądem zaprzeczył aby oskarżeni mieli mieć coś wspólnego z włamaniami, wskazując, że był zmuszany do złożenia tej treści wyjaśnień, w których ich pomawiał. Także podczas bezpośrednich konfrontacji z oskarżonymi S. T. odmawiał składania wyjaśnień. Podobną taktykę procesową obrał M. K. (1), który konsekwentnie zaprzeczał, aby dokonał włamania razem z oskarżonymi do lokalu M., wskazując jako współsprawców nieznanne mu osoby. W tej sytuacji relacje D. D. (1) stanowiły podstawę do ustaleń faktycznych w zakresie sprawstwa oskarżonych.

Oceniając relacje D. D. (1), J. S. (1), jak również relacje S. T. oraz oskarżonego Ł. P. z postępowania przygotowawczego, w których przyznali się do zarzucanych im czynów, opisali szczegóły poszczególnych czynów zabronionych, w których uczestniczyli i obciążyli pozostałych oskarżonych – wskazać należy, iż zeznania i wyjaśnienia te korespondują ze sobą, są rzeczowe, tworzą logiczny obraz wydarzeń, a także są spójne wewnętrznie. Wskazali oni na te same osoby biorące udział we włamaniach ponadto byli zgodni w zakresie roli poszczególnych osób w przestępczym procederze, podali tożsame miejsca i okoliczności włamań. Wyjaśnienia te są zgodne także w takich szczegółach jak fakt, iż oskarżeni K. D. i Ł. P. byli zamaskowani i mieli rękawiczki, towar był pakowany do poszewek, a podczas jednego z włamań byli ścigani przez czerwone B.. Powyższe przekonuje, o wiarygodności tychże relacji. Co ważne odwołanie przez oskarżonego Ł. P. wyjaśnień na rozprawie nie było dla Sądu przekonujące. Oskarżony wyraźnie wykonywał wolę pozostałych oskarżonych wpisując się w ten sposób w obronę przez nich linię obrony.

Pośrednio relacje powyższych osób potwierdzają wyjaśnienia i zeznania S. T. (k. 42-43, 186-189, 538-539, 577, 578, 579, 704-706, 3440-3441), który potwierdził, że w mieszkaniu S. Z. (2) spotykał oskarżonych A. F. i M. C. (1) oraz T. W., którzy zaproponowali mu udział w przestępstwach, na co przystał. Wskazał także, że z relacji D. D. (1) i J. S. (1) wie, że także oni dokonywali przestępstw organizowanych przez oskarżonych. Wskazał także, że oskarżony M. C. (1), T. W. i oskarżony A. F. stanowili grupę, która wyszukiwała młode osoby ze (...) Osiedla (...) i werbowała do działalności przestępczej. Rozpoznał również oskarżonego K. D., jako osobę funkcjonującą w w/w grupie. Przesłuchiwany kolejny raz w czasie trwania postępowania przygotowawczego, przyznał się do zarzucanych mu czynów, podtrzymał dotychczas złożone wyjaśnienia, jednakże podczas konfrontacji z oskarżonym A. F., T. W., jak i oskarżonym M. C. (1) w dalszym ciągu przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, odmawiając jednak składania wyjaśnień i udzielania odpowiedzi na pytania, co jednoznacznie świadczy, iż odczuwał obawę przed kolegialnym kierownictwem grupy. Z kolei podczas ostatniego przesłuchania przed Sądem wskazał, że był przymuszany do złożenia tej treści wyjaśnień, przy czym nie był w stanie logicznie wytłumaczyć dlaczego miałby składać nieprawdziwe wyjaśnienia w toku śledztwa.

Z kolei przesłuchany w charakterze świadka W. M. (k. 597-598, 600-601, 602-603, 1975-1976, 3401) opisał szczegóły włamania do kiosku (...) w B. przy pl. (...) w dniu 9 marca 2010 r. popełnionego wspólnie i w porozumieniu, z tym że nie wyjawiał danych współsprawców, a mianowicie oskarżonego K. D. i D. D. (1), wskazując, że czynu tego dokonał z nieznanymi bliżej osobami. Z kolei zawarty w zeznaniach funkcjonariusza dokonującego zatrzymania W. M. – R. W. (k. 593-594, 1935) opis wyglądu sprawców, a w szczególności jednego z nich, który stał przed kioskiem na czatach, odpowiada sylwetce oskarżonego K. D..

Sąd miał na uwadze, iż żadna z powyższych osób biorących udział w przestępczym procederze nie była skonfliktowana z oskarżonymi i nie miała powodów, aby ich fałszywie pomawiać, a ich depozycje dowodowe cechuje szczegółowość, spójność, rzeczowość, co więcej osoby te opisując przebieg poszczególnych zdarzeń nie umniejszały swojej roli w przestępstwie. Powyższe przesądziło, iż Sąd uznał osoby te za wiarygodne źródło dowodowe i poczynił na tej podstawie ustalenia faktyczne w sprawie.

Kolejnym istotnym dowodem w sprawie pozwalającym czynić ustalenia odnośnie sprawstwa oskarżonych okazały się zeznania świadka anonimowego (k. 2242-2244, 3480-3482, 3483-3487, 3488-3491, 3497-3500). Z zeznań świadka wynika, że zna oskarżonych M. C. (1), A. F., K. D. oraz T. W., jako tych którzy okradali kioski i starsze kobiety, które wychodziły z banku. Natomiast nie zna oskarżonego Ł. P.. Świadek opisał także sposób działania grupy przestępczej, rolę poszczególnych oskarżonych i członków grupy. Wskazał, że według niego najważniejszy był ps. (...) (oskarżony A. F.), zaś J. S. (1) i D. D. (1) dokonywali jedynie zaplanowanych przestępstw. Z kolei oskarżony K. D. też z nimi popełniał przestępstwa, ale świadek nie wiedział jaka była jego rola. Świadek rozpoznał oskarżonych A. F. i K. D.. Wskazał także, że oskarżeni i pozostali członkowie grupy spotykali się i omawiali zdarzenia przestępcze, których było wiele. Te wszystkie osoby umawiały się kto gdzie idzie, jakie będą role i jak będą dzielić się łupem. Całą działalnością przestępczą kierował oskarżony A. F., wyznaczał cele, typował miejsca gdzie dokonywali przestępstw, wybierał osoby i dzielił role.

Zeznania świadka anonimowego były drobiazgowo, logiczne i korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym, któremu Sąd dał wiarę, dlatego też Sąd uznał, iż również relacje świadka anonimowego zasługują na wiarę. Świadek przekazał istotne informacje na temat jej działalności, roli poszczególnych osób oraz sposobu i mechanizmu popełnionych przez nich przestępstw, przy czym bez znaczenia pozostaje okoliczność skąd czerpał wiedzę na temat funkcjonowania grupy przestępczej i dokonanych przez jej członków przestępstw. W zasadniczym zakresie jego relacje pokrywały się z pozostałym materiałem dowodowym, jednak część twierdzeń świadka, w jakim nie pokrywały się z relacjami D. D. (1) oraz J. S. (1) odnośnie składu osobowego grupy przestępczej nie była na tyle precyzyjna i miała charakter bardziej ogólny, jednakże w żadnym wypadku nie podważała wersji przedstawionych przez powyższych świadków, stanowiąc ich uzupełnienie.

Relacje pokrzywdzonych K. B. (k. 613-614, 624-625, 674-675, 676-677, 678-679, 680-681, 682-684, 1821-1822, 3079-3081) i H. D. (632-633, 685-687, 688-689, 690-691, 692-693, 694-695, 696-698, 1823-1825, k. 56-57 z akt o sygn. II Ko 91/15) były pomocne w ustaleniu stanu faktycznego w zakresie przestępstw popełnionych na ich szkodę, znalazły oparcie w zapisach nagrań z monitoringu oraz dokumentacji fotograficznej, a także potwierdziły relacje D. D. (1) w tym zakresie. Po porównaniu wizerunków oskarżonych z rzeczonymi nagraniami Sąd nie miał wątpliwości co do tożsamości osób uwiecznionych na zapisach, co również potwierdził świadek T. M. w swoich zeznaniach (k. 667-668, 1974, 2054, 2158-2159, 3082), rozpoznając na nagraniach oskarżonych oraz wskazując na swoją wiedzę zdobytą w trakcie czynności operacyjnych związanych z rozpracowywaniem grupy przestępczej.

Nadto pokrzywdzona K. B. w toku okazania rozpoznała oskarżonego M. C. (1), jako osobę która obserwowała ją w banku (k. 674-675), a także rozpoznała oskarżonego K. D. jako mężczyznę, który pomógł jej wstać z jezdni (k. 676-677). Ponadto rozpoznała także wizerunek oskarżonego A. F., jako drugiego mężczyznę, który ją obserwował w banku (k. 682-683). Na rozprawie świadek podtrzymała zeznania z postępowania przygotowawczego oraz te złożone w toku okazań.

Z kolei pokrzywdzona H. D. w trakcie okazania (k. 688-689) rozpoznała oskarżonego K. D. jako starszego mężczyznę, który pomagała jej wstać, kiedy upadła, co do którego miał wrażenie, że jest współnikiem mężczyzny, który ją okradł.

Wskazać należy, iż były to dla pokrzywdzonych sytuacje bardzo stresujące, dynamiczne w przebiegu, zaś czynności okazania zostały przeprowadzone po upływie kilku miesięcy od daty zdarzeń, co miało niewątpliwie wpływ na zdolność do rozpoznania napastników, przy czym część z nich została rozpoznana w osobach oskarżonych i poparta opisem ich roli w zdarzeniu, a także znajduje potwierdzenie w zapisach z monitoringu.

Wskazać należy, iż zeznania świadków są spójne, rzeczowe, logiczne i korespondują z wyjaśnieniami oskarżonego D. D. (1), dlatego też Sąd dał świadkowi wiarę.

Świadek B. W. (k. 1019-1020, 1865, 3081-3082) nie była w stanie rozpoznać sprawcy kradzieży jej torebki, ponieważ nie zdążyła się mu przyjrzeć. Opisała jedynie w sposób spójny, rzeczowy, logiczny jej przebieg, przy czym kategorycznie wskazywała, że kradzieży torebki dokonali dwaj młodzi mężczyźni, co wykluczało w tym zakresie wyjaśnienia D. D. (4), który wskazywał jakoby kradzieży torebki dokonał oskarżony K. D., który zresztą już w tym czasie przebywał w jednostce penitencjarnej. Sąd dał jej zeznaniom w całości wiarę i uwzględnił je przy dokonanych ustaleniach faktycznych.

Pomocne przy ustaleniu stanu faktycznego okazały się także zeznania funkcjonariusza policji P. S. (k. 1337-1338, 1914-1915, 3149-3150), które Sąd uznał za wiarygodne, a który potwierdził wyjaśnienia D. D. (1) wskazując, iż brał udział w pościgu oskarżonych i został zepchnięty do rowu. W wyniku pościgu uszkodził swój samochód.

Świadców w osobach: T. K. (k. 125-127, 2209-2210), R. S. (k. 140, 162, 1777), A. W. (1) (k. 151, 163, 1950-1951), D. K. (k. 192-193, 2145), I. D. (k. 588-591, 1621-1623, 1934-1935), A. G. (k. 595-596, 604-605, 1821, 1861-1862), J. M. (1) (k. 843-844, 960, 1826), A. S. (2) (k. 859, 1826), U. K. (k. 875, 1826-1827), A. T. (k. 890-891, 1827), R. M. (1) (k. 905-906, 2146), A. W. (2) (k. 907-908, 1827), B. B. (k. 956-958, 2210), G. S. (k. 978-979, 1864), M. B. (k. 994-995, 1864), M. K. (2) (k. 1061, 2210), A. R. (k. 1062-1063, 1865), J. G. (2) (k. 1067-1068, 1866), T. H. (k. 1066, k. 1079-1080), A. S. (1) (k. 1089-1090, 1102-1103, 2044-2045), M. Ż. (k. 1128-1129, 1169-1170, 1867), J. G. (1) (k. 1136-1137, 1156-1157, 1868), E. K. (k. 1149-1150, 1171-1172, 2097), L. M. (k. 1207-1208, 1869), M. Ł. (2) (k. 1214-1215, 1915), M. M. (2) (k. 1216, 1916), S. M. (k. 1220) – nie posiadali informacji odnośnie sprawstwa oskarżonych, potwierdzili jedynie fakt dokonania kradzieży w oznaczonych miejscach i wartość szkody.

Pozostali świadkowie w sprawie w osobach: B. S. (k. 7-8, 1775), M. D. (k. 14-15, 367-369, 1775), M. S. (k. 76, 92-93, 1776), B. A. (k. 88, 2146), A. S. (3) (k. 117, 1777), E. S. (k. 1118, 1867), R. G. (k. 1140-1141, 1868-1869), K. K. (1) (k. 1167, 1869), M. K. (3) (k. 25-26, 1894), M. Ł. (1) (k. 1214-1215, 1915), H. K. (k. 102, 115, 1933-1934), J. S. (3) (k. 113, 1934), K. K. (2) (k. 929-931, 1935), K. W. (k. 90-91, 2096), M. F. (k. 2259), M. K. (4) (k. 2187), P. M. (k. 2188), S. Z. (1) (k. 2260-2261), R. M. (2) (k. 2277-2278), Z. W. (k. 2324), A. B. (k. 2347), J. D. (k. 2045), D. P. (k. 3298) – nie wnieśli istotnych informacji do niniejszego postępowania, albowiem zeznawali na okoliczność zdarzeń związanych z funkcjonowaniem grupy przestępczej, które jednak nie były objęte aktem oskarżenia w niniejszej sprawie, bądź też nie posiadali istotnych informacji dotyczących zarzucanych oskarżonym czynów.

Zeznania B. K. (k. 3298) niewiele wniosły do niniejszego postępowania. Świadek nie potwierdził alibi dla oskarżonego K. D. zarówno w czasie rozboju w dniu 15 lutego 2010 r. na szkodę K. B., jak i 10 marca 2010 r. na szkodę H. D.. Przy czym świadek do dnia 17 lutego 2010 r. przebywał jeszcze w jednostce penitencjarnej (k. 3153-3154, 3190-3192), zaś oskarżony K. D. został rozpoznany podczas okazań przez pokrzywdzone jako jeden ze sprawców przestępstwa, który do nich podchodził bezpośrednio po wyrwaniu torebki.

Słuchany w charakterze świadka T. W. odmówił składania zeznań, jako że wobec niego toczy się postępowanie o te same czyny, zaś po odczytaniu uprzednio złożonych wyjaśnień podtrzymał je (k. 3419-3420). Wówczas nie przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i każdorazowo odmawiał składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania (k. 267-268, 507-508, 578, 1299-1300, 1747-1748).

Nie zdołano również ustalić miejsca pobytu M. K. (5) stąd nie było możliwości przesłuchania go w charakterze świadka na okoliczności związane z działalnością grupy przestępczej (informacja dot. M. K. (5): z Policji k. 3253, 3382, 3443, 3550; z PeselSAD k. 2693, 3522-3523; z NoeSAD k. 2694, 3408, 3426, 3515, 3524).

Ostatecznie Sąd doszedł do wniosku, że wyjaśnienia A. F., M. C. (1), K. D. i Ł. P. w zakresie w jakim kwestionują swoje sprawstwo stanowią linię obrony, która jednak nie znajduje potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym, któremu Sąd dał wiarę.

Pozostałe dowody

Pozostałe zgromadzone w sprawie dowody, głównie w postaci protokołów czynności procesowych i zapisów na nośnikach danych informatycznych nie wzbudziły wątpliwości Sądu. Nie były również w żaden sposób kwestionowane przez strony. Z tego powodu – mając na uwadze klarowność wyводу i ustawowy wymóg związku uzasadnienia orzeczenia – Sąd uznał za zasadne pominięcie ich szczegółowej oceny.

Powyższy materiał dowodowy pozwolił, w ocenie Sądu, na dokonanie stanowczych i pozbawionych wątpliwości ustaleń faktycznych.

Materiał dowodowy nie związany bezpośrednio z niniejszym postępowaniem, który przez to nie stanowił bezpośrednich podstaw do dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych, stanowi, w ocenie Sądu, pomijalne dowody, zatem ich szczegółowe przywoływanie zatarłoby esencję ustaleń konkretnych zdarzeń i ważkie, powołane wyżej dowody (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2012 r., sygn. akt V KK 428/11, publ. LEX nr 1103643 – wymóg orzekania na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego nie oznacza bynajmniej, że na sądzie orzekającym ciąży bezwzględny obowiązek przywoływania i wypowiedzania się odnośnie wszystkich bez wyjątku dowodów).

Opinie sądowo-psychiatryczne

Z uwagi na wątpliwości co do poczytalności oskarżonych M. C. (1), A. F. i K. D. zasięgnięto opinii biegłych psychiatrów.

W żadnym przypadku biegli nie dopatrzyli się po stronie oskarżonych zaburzeń psychicznych wpływających na możliwość ponoszenia odpowiedzialności karnej czy brania udziału w postępowaniu. Orzekli natomiast, że tempore criminis wszyscy oskarżeni mieli zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Rozwiane zostały zatem wątpliwości co do ich poczytalności zarówno w czasie czynu, jaki w toku postępowania.

Sąd uznał opinie biegłych za jasne, konsekwentne i przekonujące. Istniejące wątpliwości co do okoliczności wymagających wiadomości specjalnych zostały wyjaśnione. Opinie są wyczerpujące, niesprzeczne i znajdują potwierdzenie w okolicznościach sprawy. Mając to na uwadze Sąd przyjął w całości opinie biegłych.

W świetle powyższego stwierdzić należy, iż wszystkim oskarżonym można przypisać winę. Są bowiem osobami dorosłymi, znającymi podstawowe normy jakie obowiązują w społeczeństwie. Mieli również możliwość postąpienia zgodnie z regułami porządku prawnego, jednakże z tej możliwości nie skorzystali i dopuścili się czynów zabronionych. Okoliczności popełnionych czynów, jak również wyniki opinii sądowo-psychiatrycznych prowadzą jednoznacznie do wniosku, iż oskarżeni nie mieli zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem w rozumieniu art. 31§1 k.k. lub §2 k.k., przez co brak jest jakichkolwiek okoliczności świadczących o braku ich poczytalności. Nie stwierdzono także innych okoliczności mogących skutkować wyłączeniem zdolności oskarżonych do zawinienia.

KWALIFKACJA PRAWNA

Zorganizowana grupa przestępcza – art. 258 k.k.

Najistotniejszą kwestią było ustalenie istnienia zorganizowanej grupy przestępczej oraz udział w niej poszczególnych oskarżonych. Punktem wyjścia do tych rozważań są poglądy wyrażane w orzecznictwie i piśmiennictwie, które wskazują, że samo przestępstwo brania udziału w zorganizowanej grupie przestępczej jest przestępstwem formalnym, nie wymagającym ani sformalizowanego trybu przyjęcia w poczet członków grupy, ani nawet udziału w poszczególnych czynach zabronionych popełnianych przez członków grupy. Poziom zorganizowania grupy musi być wyższy niż w przypadku współsprawstwa, nie jest jednak wymagany poziom stałości i hierarchii właściwy dla związków

przestępczych. Dla oceny zorganizowania grupy istotne są cele funkcjonowania tej grupy jakim jest stałe lub okazjonalne popełnianie czynów zabronionych.

Przenosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy uznać należy, że włamania i kradzieże torebek zostały dokonane w ramach grupy przestępczej, której poziom zorganizowania był niewątpliwie większy aniżeli współsprawstwo. Grupa funkcjonowała w okresie od stycznia 2010 r. do dnia 14 czerwca 2010 r. i działała na terenie P., S. oraz innych miast województwa (...), zaś przedmiotem jej działalności były głównie kradzieże zwykłe i kradzieże z włamaniem. Zorganizowana była dwupoziomowo, pierwszy poziom związany był z planowaniem przestępstw, zaś drugi poziom dotyczył stricte realizacji przestępstw. Głównymi postaciami w grupie przestępczej byli oskarżony A. F., oskarżony M. C. (1) oraz T. W., którzy stanowili jej kolegialne przywództwo, zaś samą realizacją przestępstw zajmowali się w różnych konfiguracjach D. D. (1), J. S. (1), S. T., oskarżony K. D. i oskarżony Ł. P.. Kierownictwo grupy planowało poszczególne przestępstwa, przeprowadzało rozpoznanie miejsca czynów zabronionych, typowało osoby lub instytucje na których szkodę miały być popełniane występki oraz zlecało ich wykonanie pozostałym członkom grupy, których werbowano z grona młodych ludzi. Ponadto dzielili oni role dla członków grupy i sami uczestniczyli w realizacji zamierzonych przestępstw. Najczęściej kierowali działaniami współoskarżonych na miejscu kradzieży, ubezpieczali ich przestępcze zachowania przed pojawieniem się funkcjonariuszy Policji oraz przebywając w samochodzie wydawali im polecenia za pomocą telefonów komórkowych. Po zakończonych akcjach zabierali łupy i każdemu członkowi grupy wypłacali stosowne wynagrodzenie za dokonane przestępstwo, którego wysokość była uzależniona wartości łupów. Część pieniędzy uzyskanych ze sprzedaży łupów przeznaczali na pomoc prawną dla członków grupy w razie ich tymczasowego aresztowania i na wypożyczanie samochodów, które były wykorzystywane w trakcie dokonywania przestępstw. Działalność tej grupy przestępczej została rozbita przez funkcjonariuszy Policji w dniu 14 czerwca 2010 r., gdy zostali zatrzymani i następnie tymczasowo aresztowani oskarżeni A. F., M. C. (1), a także T. W..

W opisaney działalności widoczne są zatem elementy świadczące o jej zorganizowaniu, takie chociażby jak planowanie przestępstw, akceptacja celów przez każdego z członków grupy, którzy uczestniczyli w kolejnych przestępczych akcjach, z kolei ich stała gotowość do realizacji celów grupy ewidentnie świadczy o skoordynowanym sposobie działania sprawców wedle ustalonego i aprobowanego przez wszystkich uczestników przestępczego proceduru podziału ról. Wszystkie te elementy wystąpiły w działaniach oskarżonych, gdyż podzieliли się oni rolami i udział każdego z nich stanowił dopełnienie całości proceduru umożliwiającego uzyskanie korzyści majątkowej z popełnianych przestępstw przeciwko mieniu. Ustalony był również podział zysku z przestępczej działalności, bowiem każdy z członków grupy otrzymywał zapłatę i w ten sposób partycypował w podziale zysków. Każdy z nich miał pełną świadomość na czym polega działalność grupy.

W uzupełnieniu omówionych wyżej zagadnień warto przytoczyć tezę zawartą w wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 21 marca 2001 r. sygn. akt II AKa 28/01 (KZS 2001/4/26), iż zorganizowana grupa, mająca na celu dokonywanie przestępstw, tym różni się od innej grupy (szajki) przestępców, że jest zorganizowana, a więc posiada trwałą strukturę, czy to pionową – z przywódcą kierującym jej działalnością, czy poziomą – ze stałym gronem uczestników koordynujących działalność według ustalonych reguł.

W świetle cytowanego judykatu nie ulega wątpliwości, że grupa składająca się z oskarżonych miała trwałą strukturę, gdyż jej trzon składał się ze stałego grona uczestników, mając przy tym charakter przywództwa kolegialnego. To oni koordynowali całą działalność wedle obowiązujących w grupie reguł. Należy podkreślić (za przytoczonym wyżej judykatem), że grupa, o której mowa w art. 258§1 k.k. nie musi mieć struktury pionowej (z przywódcą kierującym jej całością działalności), lecz może mieć też strukturę poziomą (bez widocznego przywództwa). Z orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że członkowie zorganizowanej grupy przestępczej mogą nie popełnić żadnego innego przestępstwa i nie stoi to na przeszkodzie aby przypisać im występki z art. 258§1 k.k. Warto w związku z tym podnieść, że Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 28 października 2004 r. o sygn. akt: II KK 67/04 stwierdził, że udział w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstwa jest występkiem formalnym. Oznacza to, że do wypełnienia znamion tego typu przestępstwa wystarczy sama bierna przynależność bez popełniania jakichkolwiek innych czynów zabronionych. Nie jest konieczna wiedza o szczegółach organizacji grupy, znajomość wszystkich osób ją tworzących czy mechanizmów funkcjonowania. Wystarczy gotowość sprawcy do spełnienia zadań służących tej

grupie, której świadomość istnienia ma sprawca. Grupa taka winna składać się z co najmniej trzech osób, których wspólnym celem jest popełnianie przestępstw stale bądź zależnie od okazji. Teza ta idealnie przystaje do realiów niniejszej sprawy, bowiem o ile osoby stanowiące kolegialne przywództwo grupy posiadały największą wiedzę co do występków popełnionych w ramach grupy przestępczej, o tyle sami wykonawcy przestępstw już nie zawsze się znali, a także nie wiedzieli w jakich innych przestępstwach uczestniczyli. O tym zawsze decydowało kolegialne przywództwo.

W świetle ustalonego stanu faktycznego udział oskarżonych Ł. P. i K. D. w grupie przestępczej nie budzi wątpliwości. Od samego początku jej funkcjonowaniu uczestniczyli oni w jej strukturach, mając świadomość popełnianych występków, mimo iż w konkretnych przestępstwach jako wykonawcy brali udział w późniejszym czasie. Struktury grupy uformowały się w styczniu 2010 r., zaś jej rozbitcie związane było z zatrzymaniem i tymczasowym aresztowaniem kolegialnego przywództwa. Wskazać należy, iż oskarżony K. D. został zatrzymany i osadzony w jednostce penitencjarnej w dniu 20 maja 2010 r., stąd ta data stanowi o końcu jego przynależności do grupy przestępczej i w tym zakresie Sąd zmodyfikował opis czynu przypisanego oskarżonemu.

Oskarżony A. F., oskarżony M. C. (1) i T. W. zostali już prawomocnie skazani za udział w grupie przestępczej wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 13 stycznia 2014 r. sygn. akt IV K (...), który został utrzymany w mocy odpowiednio wyrokiem Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 19 stycznia 2015 r. sygn. akt II AKa (...) co do oskarżonego M. C. (1) i T. W., oraz wyrokiem Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 14 marca 2016 r. sygn. akt II AKa (...) co do oskarżonego A. F..

W świetle powyższego Sąd uznał:

a) oskarżonego K. D. za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt 21. części wstępnej wyroku, ustalając, iż czynu tego dopuścił się w okresie od stycznia 2010 r. do dnia 20 maja 2010 r., to jest przestępstwa z art. 258§1 k.k.;

b) oskarżonego Ł. P. za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt 36. części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 258§1 k.k.

Mając na uwadze, iż oskarżeni A. F., M. C. (2), K. D. i Ł. P. działali w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, ustalenie to warunkuje zakwalifikowanie przypisanych powyższym oskarżonym poszczególnych występków jako popełnionych w ramach grupy przestępczej, a więc odpowiednio z art. 65§1 k.k.

Działalnie wspólnie i w porozumieniu

Poczynione ustalenia faktyczne prowadzą do jednoznacznego wniosku, że poszczególne występkę były dokonywane wspólnie i w porozumieniu, a więc w ramach współsprawstwa określonego w art. 18§1 k.k. in principio. Sprawcy aktywnie współdziałali między sobą w ramach podziału ról, począwszy od zabezpieczenia okolicy, po realizację konkretnych znamion czynu zabronionego. Wszystko wynikało z porozumienia pomiędzy nimi, które jest czynnikiem podmiotowym łączącym w jedną całość, wzajemnie dopełniające się przestępne działanie kilku osób, co w konsekwencji pozwala przypisać każdej z nich również i tę czynność sprawczą, którą przedsięwzięła inna osoba współdziałająca świadomie w popełnieniu przestępstwa (por. wyrok SN z dnia 24 maja 1976 r., Rw 189/76, OSNKW 1976, nr 9, poz. 117). W nauce i praktyce prawa nie ulega wątpliwości, że za współsprawcę na gruncie art. 18§1 k.k. może być uznany nie tylko ten, kto wykonuje całość lub część znamion wykonawczych, lecz także ten, którego zachowanie dopełniało zachowanie innych uczestników porozumienia w stopniu, który zgodnie z porozumieniem i podziałem ról współdecydował o popełnieniu przestępstwa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 stycznia 2014 r. sygn. akt V KK 241/13, por. także A. Marek, Komentarz do art. 18 Kodeksu karnego, Lex 2010). Nie ulega wątpliwości, iż po każdej akcji przestępczej sprawcy uzyskiwali korzyść majątkową stanowiącą pochodną całości skradzionych łupów i ich roli, zaś przed przystąpieniem do przestępstwa omawiali szczegóły dotyczące każdego włamania czy kradzieży.

Szczegółowego wyjaśnienia wymaga kwestia współudziału oskarżonego Ł. P. w dokonaniu włamań w nocy z 28/29 kwietnia 2010 r., w miejscowości K. do sklepu (...) i sklepu (...) na szkodę M. Ż. i E. K. (zarzuty LXVII, LXVIII aktu oskarżenia) – czyn X ustaleń faktycznych. W pierwszej kolejności podkreślić należy, iż wszyscy oskarżeni tej nocy dokonali planowanej wcześniej kradzieży z włamaniem. Razem udali się do miejscowości K. i zgodnie z podziałem ról

zajęli się realizacją swojego zamiaru, którym był zabór w celu przywłaszczenia pozostającego w zainteresowaniu grupy mienia. Wszyscy zatem sprawcy chcieli dokonać czynu zabronionego, zaś łupem, jak zawsze dzielili się w określony wcześniej sposób. Nie zawsze w momencie dokonania zaboru było wiadomym dla wszystkich sprawców co zostało konkretnie skradzione, niemniej jednak zawsze było określone co pozostaje w zainteresowaniu grupy, zaś cały łup stanowił rezultat ich działania i nigdy nie przypadał jedynie dla osób, które fizycznie dokonały zaboru. Nie sposób zatem uznać, że oskarżony **L. P.** nie obejmował swoim zamiarem obu włamań dokonanych przecież w tym samym czasie i w tym samym miejscu, zaś z racji, że był zajęty pakowaniem łupów, to sam oskarżony **K. D.** dokonał kradzieży z włamaniem do sklepu obok dokonując zaboru mienia pozostającego w zainteresowaniu grupy przestępczej i mimo to uzyskane łupy zostały podzielone zgodnie na tych samych zasadach. Porozumienie sprawców, w tym oskarżonego **L. P.** obejmowało całość akcji przestępczej w **K.** Wszyscy obejmowali swoją świadomością i zamiarem współudział w obu tych włamaniach, co więcej odnieśli z tego korzyści majątkowe.

Występki kradzieży z włamaniem

Kradzież z włamaniem jest przestępstwem powszechnym, które może popełnić każdy. Stronę podmiotową stanowi zamiar bezpośredni. Jest to przestępstwo kierunkowe, ponieważ sprawca działa w celu przywłaszczenia lub osiągnięcia korzyści majątkowej. Włamanie jest więc środkiem wiodącym do zaboru w celu przywłaszczenia. Zamiar zaboru winien zatem powstać najpóźniej razem z zamiarem przełamania zabezpieczenia (por. Marek Kulik, Komentarz do art. 279 Kodeksu Karnego, Lex Omega)

Kradzież z włamaniem zachodzi wówczas, gdy sprawca zabiera mienie w celu przywłaszczenia w następstwie usunięcia przeszkody materialnej będącej częścią konstrukcji pomieszczenia zamkniętego utrudniającej dostęp do jego wnętrza. Włamanie to wdarcie się do pomieszczenia przez usunięcie przeszkody powyższej i przy użyciu siły fizycznej - w celu popełnienia kradzieży. Usunięcie takiej przeszkody jest wyraźnym pominięciem woli właściciela pomieszczenia, który zaznaczył, iż wstęp bez zezwolenia dysponenta do pomieszczenia jest zabroniony.

Przełamanie zabezpieczeń poszczególnych sklepów i lokali poprzez wybijanie szyb czy też poszycia wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 279§1 k.k. Każdorazowo sposób dokonywania tych występków był tożsamy, dokonywano kradzieży w ten sam sposób z wykorzystaniem takiej samej sposobności, polegającej na tym, że po wybiceniu szyby lub poszycia i przedostaniu się do wnętrza pomieszczenia dokonywano kradzieży pieniędzy oraz towaru, zazwyczaj wyrobów tytoniowych i alkoholu, który pakowano do poszewek od kołdry. Pomiędzy poszczególnymi włamaniami były krótkie odstępy czasu co uzasadnia przyjęcie, że oskarżeni działali każdorazowo w warunkach ciągłego przestępstwa.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał:

- a) oskarżonego **M. C. (1)** za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt 1., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9. i 11. części wstępnej wyroku przyjmując, iż działał w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności, to jest przestępstw z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. każde;
- b) oskarżonego **A. F.** za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18. i 19. części wstępnej wyroku przyjmując, iż działał w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności, to jest przestępstw z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. i art. 64§2 k.k. każde;
- c) oskarżonego **K. D.** za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt 23., 24., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32. i 33. części wstępnej wyroku przyjmując, iż działał w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności, to jest przestępstw z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. i art. 64§1 k.k. każde;
- d) oskarżonego **L. P.** za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt 37., 38., 39., i 40. części wstępnej wyroku przyjmując, iż działał w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności, to jest przestępstw z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. każde.

Z kolei Sąd uniewinnił oskarżonego K. D. od popełnienia czynu opisanego w punkcie 35. części wstępnej wyroku, to jest czynu z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. i art. 64§1 k.k., albowiem oskarżony w tym czasie kiedy doszło do włamania do sklepu (...) w P. przebywał już w jednostce penitencjarnej. Powyższe miało wpływ na modyfikację opisu tego samego czynu przypisanego oskarżonemu M. C. (1) w pkt 11 części wstępnej wyroku.

Występki kradzieży

Z kolei przedmiotem ochrony przestępstwa kradzieży z art. 278§1 k.k. jest własność i posiadanie rzeczy ruchomych. Kradzieży, podobnie jak innych przestępstw przeciwko mieniu, można dopuścić się tylko w odniesieniu do rzeczy stanowiących czyjąś własność. Kradzież jest dokonana w chwili zawładnięcia przez sprawcę cudzą rzeczą w zamiarze jej przywłaszczenia. Przestępstwo to ma charakter skutkowy, gdzie skutkiem jest zmiana osoby władającej rzeczą.

Oskarżeni dokonali kradzieży torebek z zawartością na szkodę odpowiednio K. B., H. D. i B. W. (1) wyrwijąc im je po wyjściu z banku. Każdorazowo wartość skradzionego mienia przewyższała kwotę graniczną dla wykroczenia z art. 119 k.w. Na marginesie należy wskazać, że działanie polegające na wyrwaniu przedmiotu kradzieży z ręki pokrzywdzonego nie może być kwalifikowane jako przestępstwo rozboju, bowiem oddziaływanie siłą fizyczną wyłącznie na przedmiot kradzieży nie może być w szczególności utożsamiane z użyciem przemocy wobec osoby. Z tych względów Sąd przychylił się do kwalifikacji prawnej zaproponowanej przez oskarżyciela w akcie oskarżenia.

Jako, że pokrzywdzona H. D. w wyniku zdarzenia doznała obrażeń ciała w postaci stłuczenia lewego barku i żeber po stronie lewej, stłuczenia czwartego palca lewej ręki i rany lewego kciuka, skutkujące rozstrojem jej zdrowia na okres do 7 dni czyn zakwalifikowano także z art. 157§2 k.k. przy zast. art. 11§2 kk.

W przypadku pokrzywdzonej B. W. (1) uwzględniając, iż przedmiotem kradzieży była m.in. karta bankomatowa, dowód osobisty i przepustka do zakładu pracy należało czyn ten zakwalifikować także z art. 278§5 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k. i art. 275§1 k.k. i art. 276 k.k. przy zast. art. 11§2 k.k. Oskarżeni jako, że obserwowali i typowali swoją ofiarę świetnie zdawali sobie sprawę, że pokrzywdzona dokonując czynności w banku posiada ze sobą dokumenty i mimo to dokonali ich kradzieży i usunięcia dokumentów, którymi nie mieli prawa wyłącznie rozporządzać.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał:

a) oskarżonego **M. C. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego:

- w pkt 2. części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 157§2 k.k. przy zast. art. 11§2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

- w pkt 10. części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 278§1 k.k. i art. 278§5 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k. i art. 275§1 k.k. i art. 276 k.k. przy zast. art. 11§2 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k.;

b) oskarżonego **A. F.** za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt 20. części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 278§1 k.k. i art. 278§5 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k. i art. 275§1 k.k. i art. 276 k.k. przy zast. art. 11§2 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. i art. 64§1 k.k.;

c) oskarżonego **K. D.** za winnego popełnienia czynu, opisanego:

- w pkt 22. części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. i art. 64§1 k.k.

- w pkt 25. części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 278§1 k.k. i art. 157§2 k.k. przy zast. art. 11§2 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. i art. 64§1 k.k.

Z kolei Sąd uniewinnił oskarżonego K. D. od popełnienia czynu opisanego w punkcie 34. części wstępnej wyroku, to jest czynu z art. 278§1 k.k. i art. 278§5 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k. i art. 275§1 k.k. i art. 276 k.k. przy zast. art. 11§2 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. i art. 64§1 k.k., albowiem oskarżony w tym czasie kiedy doszło do popełnienia przestępstwa na

szkodę B. W. (1) przebywał już w jednostce penitencjarnej. Powyższe miało wpływ na modyfikację opisu tego samego czynu przypisanego oskarżonemu M. C. (1) w pkt 10. części wstępnej wyroku i oskarżonemu A. F. w pkt 20. części wstępnej wyroku.

Recydywa

Przy wskazanych powyżej kwalifikacjach prawnych czynów przypisanych oskarżonym powołano recydywę, która wynika z uprzednich skazań, a mianowicie w przypadku:

a) oskarżonego **A. F.** Sąd uznał, że przypisanych:

- występku kradzieży z włamaniem dopuścił się w ramach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64§2 k.k., będąc uprzednio skazanym:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w T. z dnia 25 maja 1998 r., sygn. akt II K (...) za przestępstwo z art. 210§1 d.k.k. i art. 158§1 d.k.k. w zw. z art. 10§2 d.k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od dnia 25 grudnia 1997 r. do dnia 16 lipca 1999 r.,

oraz

- wyrokiem Sądu Rejonowego w T. z dnia 2 marca 2005 r., sygn. akt IV K (...) za przestępstwo z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od dnia 18 marca 2002 r. do dnia 28 marca 2002 r., od dnia 10 maja 2006 r. do dnia 28 lipca 2006 r. i od dnia 1 września 2006 r. do dnia 2 grudnia 2006 r.,

- występkę kradzieży dopuścił się w ramach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64§1 k.k., będąc uprzednio skazanym:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w T. z dnia 2 marca 2005 r., sygn. akt IV K (...) za przestępstwo z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od dnia 18 marca 2002 r. do dnia 28 marca 2002 r., od dnia 10 maja 2006 r. do dnia 28 lipca 2006 r. i od dnia 1 września 2006 r. do dnia 2 grudnia 2006 r.

b) oskarżonego **K. D.** Sąd uznał, że przypisanych mu czynów dopuścił się w ramach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64§1 k.k., będąc uprzednio skazanym:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 24 maja 2006 r., sygn. akt II K (...), za przestępstwo z art. 278§1 k.k. przy zast. art. 64§1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 1 maja 2008 r. do dnia 14 stycznia 2009 r.

KARY I ŚRODKI KARNE

Zgodnie z dyrektywą wymiaru kary Sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Wymierzając oskarżonym kary za poszczególne przestępstwa i ciągi przestępstw, zgodnie z dyrektywami zamieszczonymi w art. 53§1 i 2 k.k., Sąd wziął pod uwagę zarówno stopień winy, jak i stopień społecznej szkodliwości czynów bacząc, by kary jednostkowe nie przekraczały stopnia winy oskarżonych, który w niniejszej sprawie równy był stopniowi społecznej szkodliwości popełnionych przestępstw. Brak było bowiem jakichkolwiek okoliczności umniejszających stopień winy oskarżonych. Sąd ocenił stopień winy oskarżonych i stopień społecznej szkodliwości czynów, jako wysoki. Na taką ocenę miały wpływ okoliczności popełnienia występku. Oskarżeni działali za każdym razem w zamiarze bezpośrednim, chcieli bowiem dokonać zaboru cudzych rzeczy ruchomych i w ten sposób osiągnąć

nieuzasadnioną korzyść majątkową. Motywacja oskarżonych ukierunkowana na szybki zysk również nie zasługuje na uwzględnienie. Swoim zachowaniem oskarżeni naruszyli podstawowe dobra chronione prawem głównie mienie, ale także i zdrowie, porządek publiczny czy też własność dokumentów i możliwość korzystania z nich przez osoby uprawnione. Wskazać także należy, że oskarżeni napadali na osoby starsze wypłacające gotówkę z banku. W polu widzenia Sądu pozostawał także fakt, iż pokrzywdzeni nie odzyskali utraconego mienia.

Jako okoliczności obciążające, przy wyborze kary oraz ustalaniu jej wymiaru przy każdym wymienionym oskarżonym, Sąd potraktował fakt wyrządzenia swym działaniem szkody majątkowej osobom pokrzywdzonym, jej rozmiar, działanie oskarżonych z lekceważeniem norm prawnych. Postać zamiaru bezpośredniego – w każdym wypadku przemyślanego, zaplanowane działania, oraz fakt, iż oskarżeni byli już karani sędownie, zaś w wypadku oskarżonego A. F. i K. D. okoliczność ta znalazła również wyraz w kwalifikacji prawnej czynów im przypisanych, które zostały popełnione odpowiednio w warunkach recydywy.

Okoliczności łagodzących zważywszy na fakt, iż oskarżeni działali w sposób przemyślany, przygotowany, całkowicie lekceważąc normy prawne i społeczne, Sąd się nie dopatrywał, przy czym przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze, że oskarżony Ł. P. w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożył obszerne wyjaśnienia, mimo, iż na późniejszym etapie postępowania sądowego jej odwołał.

Zróżnicowanie wymiaru kary wobec poszczególnych oskarżonych stanowi także pochodną ich roli w ramach grupy przestępczej i realizacji poszczególnych czynów.

W związku z tym, iż w stosunku do każdego z oskarżonych spełnione zostały przesłanki wymagane do orzeczenia kary łącznej, kierując się dyrektywą wynikającą z przepisu art. 86§1 k.k. i art. 91§2 k.k. Sąd połączył orzeczone kary pozbawienia wolności i wymierzył:

- a) oskarżonemu M. C. (1) karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności;
- b) oskarżonemu A. F. karę łączną 5 (pięciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- c) oskarżonemu K. D. karę łączną 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- d) oskarżonemu Ł. P. karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności.

Wymierzając oskarżonym kary łączne Sąd doszedł do przekonania, iż niezasadnym byłoby zastosowanie w stosunku do oskarżonych zasady kumulacji -czyli prostego zsumowania kar jednostkowych. Podobnie jak niezasadne byłoby zastosowanie zasady absorpcji, z uwagi na fakt, iż oskarżeni dopuścili się wielu przestępstw, a zastosowanie zasady absorpcji spowodowałoby nieuzasadnione premiowanie sprawców, którzy dopuścili się znacznej ilości czynów zabronionych. Dodatkowo należy zwrócić uwagę, iż oskarżeni M. C. (1) i A. F. zostali już prawomocnie skazani za fragment ich działalności w ramach grupy przestępczej, zaś kary obecnie orzeczone implikują połączenie orzeczonych kar w odrębnym postępowaniu.

Sąd zważył, iż przypadku sprawców zdemoralizowanych, wielokrotnie karanych, decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Mając powyższe na względzie Sąd przy wymiarze kar łącznych zastosował zasadę asperacji, wymierzając kary surowsze niż wynikające z zasady absorpcji a jednocześnie łagodniejsze niż przy zastosowaniu zasady kumulacji, uwzględniając przy tym fakt, iż przestępstwa przypisane oskarżonym są ze sobą powiązane jedynie przedmiotowo, zaś brak jest łączności podmiotowej, gdyż każde przestępstwo zostało popełnione na szkodę innych pokrzywdzonych.

Sąd wyraża przekonanie, że w trakcie odbywania długoletniej kary pozbawienia wolności oskarżeni zrozumieją wyjątkową naganność swoich czynów, co tym samym umożliwi rozpoczęcie procesu skutecznej resocjalizacji, by wdrożyć ich do przestrzegania porządku prawnego i norm moralnych oraz we właściwym kierunku kształtować u nich świadomość poszanowania zasad współżycia społecznego. Orzeczone kary łączne nie stanowią zdaniem Sądu wyrazu nadmiernej represyjności w stosunku do oskarżonych, jak również nie są przejawem pobłażliwości wobec sprawców.

Dlatego też Sąd zważył, iż jest to kara adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonych, jej dolegliwość nie przekracza stopnia ich winy, a także jest współmierna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionych przestępstw.

Sąd zgodnie z wnioskiem pokrzywdzonych na mocy art. 46§1 k.k. orzekł wobec:

- oskarżonych M. C. (1) i K. D. obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę solidarnie na rzecz H. D. kwoty 4.005 zł (cztery tysiące pięć złotych),

- oskarżonych M. C. (1), A. F., K. D. i Ł. P. obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę solidarnie na rzecz M. Ż. kwoty 5.000 zł (pięć tysięcy złotych).

Oskarżyciel posiłkowy (...) S.A. złożył wniosek o naprawienie szkody (k. 2897), który jednak z uwagi na pośredni zakaz reformationis in peius nie mógł zostać uwzględniony w obecnym postępowaniu.

Na mocy art. 44§2 k.k. Sąd orzekł przepadek metalowego łomu o długości 0,6 m zapisanego pod nr 15/11 księgi przechowywania przedmiotów tut. Sądu, jako przedmiotu służącego do popełnienia przestępstwa.

Koszty zasądzone na rzecz obrońców oskarżonych ustanowionych z urzędu wynikają z przepisu §14 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348) i stanowią przewidziane w tym akcie prawnym stawki minimalne. Sąd miał przy tym na uwadze moment procesowy, w którym poszczególni obrońcy dołączali do sprawy, a także liczbę rozpraw, w których brali udział osobiście lub przez swoich substytutów.

W tym stanie rzeczy na mocy art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz:

- adw. M. W. kwotę 3.240 zł (trzy tysiące dwieście czterdzieści złotych) plus 23% VAT łącznie 3.985,20 zł (trzy tysiące dziewięćset osiemdziesiąt pięć złotych i dwadzieścia groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu M. C. z urzędu;

- adw. P. D. kwotę 4.200 zł (cztery tysiące dwieście złotych) plus 23% VAT łącznie 5.166 zł (pięć tysięcy sto sześćdziesiąt sześć złotych) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu A. F. z urzędu;

- adw. T. L. kwotę 11.160 zł (jedenaście tysięcy sto sześćdziesiąt złotych) plus 23% VAT łącznie 13.726,80 zł (trzynaście tysięcy siedemset dwadzieścia sześć złotych i osiemdziesiąt groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu K. D. z urzędu;

- adw. R. D. kwotę 11.040 zł (jedenaście tysięcy czterdzieści złotych) plus 23% VAT łącznie 13.579,20 zł (trzynaście tysięcy pięćset siedemdziesiąt dziewięć złotych i dwadzieścia groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu Ł. P. z urzędu.

Orzekając o kosztach postępowania Sąd miał na uwadze sytuację osobistą i materialną oskarżonych, a także fakt, iż w perspektywie odbywania długoletniej kary pozbawienia wolności nie będą mieć możliwości zgromadzenia stosownych środków, na zasadzie art. 624§1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

Z kolei w zakresie kosztów procesu dotyczących uniewinnienia oskarżonego K. D. Sąd orzekł w oparciu o art. 632 pkt 2 k.p.k.

SSO Sławomir Lach